

Teoria, tieteellinen luovuus ja tutkimuksen arki - Auli Hakulinen Jyväskylässä Hannele Dufva - Pirkko Muikku-Werner	2
Paradigmasta diskurssiin - tutkimuksenteon lähtökohtia Sirkka Laihiala-Kankainen	5
Tutkija vai tohtori? Hannele Dufva	7
Lopussa kiitos seisoo ... Pirkko Muikku-Werner	10
Vinkkejä aloittelevalle Word Perfektin käyttäjälle Ari Huhta	12
Tutkimuksen tekemisestä Yhdysvalloissa Anu Virkkunen	16

TIEDOTUKSIA - INFORMATION

Nauhoitepalvelu tiedottaa	20
---------------------------	----

ENGLISH SUMMARY

33

Kielikeskusuutisia   **Language Centre News**

Julkaisija: **Korkeakoulujen kielikeskus**
Jyväskylän yliopisto
PL 35
40351 Jyväskylä

Puh. 941 - 601 211 (vaihe)
Telefax 941 - 603 521

Vastaava toimittaja:
Editor-in-chief: **Pirkko Muikku-Werner**
puh. / tel. 941 - 603 529
E-mail: muikku@finjyu.bitnet

Toimittajat:
Editors: **Minna-Riitta Luukka**
(artikkelit, articles)
puh. / tel. 941 - 603 533
E-mail: luukka@finjyu.bitnet

Helena Valtanen
(ilmoitukset, kirjakatsaukset, reviews
editor)
puh. / tel. 941 - 603 542
E-mail: valtanen@finjyu.bitnet

Nimellä varustetut kirjoitukset edustavat kirjoittajien omaa näkökantaa.

Lehteen tarkoitettun materiaalin tulee olla toimituksessa ilmestymiskuukautta edeltävän kuun 15. päivään mennessä.

EDITORIAL

Kielikeskusopettajalle on viime aikoina ollut tarjolla mahdollisuuksia irrottautua hetkeksi arjen rutiineista: maaliskuussa järjestettiin kielikeskusten tutkimusseminaari ja huhtikuussa kielikeskuspäivät. Edelliseen osallistuvat tyytyivät mietiskelemään tutkimukseen liittyviä ongelmia, jälkimmäisessä tapaamisessa ovia availtiin aina Eurooppaan asti!

Onko edellä hahmoteltu yhteismitattomuus paralleelinen kielikeskusopettajan minäkuvan rakenteen kanssa: tutkijana hapuileva epäröijä, opettajana korkeasti koulutettu asiantuntija, joka on valmis vastaamaan haasteeseen jos toiseenkin? Onko tutkimustyön korostaminen aiheuttanut sinänsä niin muodikkaan mutta vähemmän miellyttävän identiteettikriisin? Onko opettaja helpottuneena rohkaistunut laskemaan puolipäiväpohtijan itsessään entistä useammin irti vai hämmentyneenä miettinyt hankitun taitotietonsa mahdollista aliarvostusta?

Selänpohjan tutkimusseminaarissa etsittiinkin tutkimus- ja ansiotyön koordinoimisen toteuttamiskelpoista ratkaisua. Opinnäytetyön ymmärtäminen mestarinnäytteeksi antaa helposti suppeudessaan väärän kuvan tutkimisesta: siitä tulee yhden ihmisen yksinäinen kamppailu. Mutta selättämisen tapoja on muitakin: esim. artikkeliväitöskirja soveltuu hyvin tutkijalle, joka pystyy rauhoittamaan itselleen - ihanteellisessa tapauksessa - nelisen kuukautta aikaa. Myös tutkimusprojektissa pysyy hyvin mukana: muiden samanhenkisten tuki auttaa aimoaskelen eteenpäin. Ja jos vuodet tuntuvan vierivän liian liukkaasti, lohduttanee jonkin verran se tieto, että korkeakoulututkijoiden väittelyaika on 10 vuotta ja muiden väitöskirjantekijöiden n. 13 vuotta. Eli hitaastikin hyvä tulee, eikä valmistusaikojen vaihteluväli ole edes suuren suuri.

Muistettava on muutkin vaihtoehdot: tutkimusta on monenlaista, pieni- ja suurimuotoista. Kaikkien ei tarvitse tulla tohtoreiksi - eikä edes tutkia. Hyvä opettaja on yliopistolaitoksessa täsmälleen yhtä tärkeä kuin tutkijakin; tietojen ja taitojen siirtäminen opiskelijoille vaatii räutaista ammattitaitoa, josta itsekunkin on syytä aiheellisesti olla ylpeä.

Tässä Kielikeskusuutisten numerossa on julkaistu Selänpohjassa pidetyt alustukset. Niiden tarkoitus oli lähinnä innoittaa keskusteluun, ei edustaa valmiita totuuksia.

Seuraava Kielikeskusuutisten numero ilmestyy vasta elokuussa. Omasta puolestani toivotan itsekullekin antoisaa kesää aikaa kaiken mieluisan parissa. Toimikauteni lähestyy loppuaan ja käytän tilaisuutta hyväksi toivottaakseni tervetulleeksi fil. tri Raija Markkasen, joka tulee toimimaan KKKK:n johtajana seuraavat kolme vuotta! Samalla haluan kiittää kaikkia vuoden varrella tapaamiani miellyttävästä yhteistyöstä!

Pirkko Muikku-Werner

HELSINGIN YLIOPISTON KIELIKESKUS
OPISKELIJAKESKUS

TEORIA, TIETEELLINEN LUOVUUS JA TUTKIMUKSEN ARKI

Auli Hakulinen Jyväskylässä

Hannele Dufva
Pirkko Muikku-Werner
Korkeakoulujen kielikeskus

Yksi Suomen eturivin kielentutkijoita, professori Auli Hakulinen Helsingistä vieraili Korkeakoulujen kielikeskuksen 15. - 16.3. 1991 järjestämän tutkimusseminaarin pääalustajana Jyväskylässä. Auli Hakulinen on nimitetty 1.2. 1991 alkaen suomen kielen professoriksi Helsingin yliopistoon. Hän toimii myös Helsingin yliopiston uuden naistutkimusyksikön, Kristiina-instituutin, johtokunnan puheenjohtajana. Vastikään Auli Hakulinen juhli myös 50-vuotissyntymäpäiväänsä, jonka kunniaksi ystävät, työtoverit ja opiskelijat olivat koonneet 300-sivuisen juhla-kirjan.

Tutkimusseminaarissa hän alusti aiheesta: "Teoria, tieteellinen luovuus ja tutkimuksen arki". Tutkimusseminaarin osanottajien lisäksi saliin oli kokoonnut sankka joukko jyväskyläläisiä tutkijoita ja opettajia. Tähän juttuun olemme koonneet joitain Auli Hakulisen alustuksessaan ja haastattelussaan esittämiä kannanottoja tutkimuksen teon tiimoilta.

Naiset ja lingvistit

Aluksi kysymme, kumpi voittaa tällä hetkellä käytännössä: naistutkimus vai kielentutkimus? Nämä kaksi eivät Auli Hakulisen mukaan sulje ollenkaan toisiaan pois. Hän ei koe olevansa joko kielen- tai naistutkimuksen edustaja, vaan yhdistää nämä kaksi luontevaksi kokonaisuudeksi. Auli toteaa kuitenkin, että toistaiseksi naistutkimuksen teoriaa on olemassa aika vähän. Esimerkiksi kielitieteeseen yleensä ja fennistiikkaan erityisesti naiset ovat vasta tulossa. Naisten tulo fennistiikkaan saattaa tietysti muuttaa sen luonnetta syvällisestikin. Perinteinen fennistinen tutkimushan on ollut miehistä: kansallisen identiteetin - kielen ja isänmaallisuuden - vaalinta on ollut miehen työtä; naiset ovat kyllä kelvanneet työhön ruohonjuuritasolla, esimerkiksi

kielenaineksen keruuseen. Kielen ylimmät vartijat ovat olleet miehiä.

Kilteistä työistä villeiksi tutkijoiksi?

Naisten tekemälle tutkimukselle voisi hyvinkin kuvitella tietynlaisen tieteen kritiikin roolin. Tilaustyönä naisille voisi siis vaikkapa sopia "villimpi" tutkimusote. Naisella saattaa esimerkiksi olla kyky katsoa uteliaammin vallitsevan paradigman ulkopuolelle tai nähdä arkisten asioiden syvällisempi merkitys. Esimerkinä Auli mainitsee yhdysvaltalaisen keskustelututkimuksen, joka - vaikkakin sen päätekiäjät ovat miehiä - on hänen mukaansa tutkimusotteeltaan "naisellinen". Arkikielen tutkimus ei suinkaan tarkoita arkista tai triviaalia tutkimusotetta - pikemminkin päinvastoin. Se voi perinjuurin murtaa totunnaisia käsityksiämme kielestä ja vapauttaa tarkastelemaan kieltä muussa kuin kirjoitetun kielen dominanssiin perustuvassa paradigmassa: elävänä prosessina paremminkin kuin jähmeinä struktuureina.

Naisilla tutkijoina on taas varmasti omat käytännön ongelmansa: he ovat esimerkiksi useammin ns. kypsän iän aloittajia, joilla on taipumusta ihailla tutkimusta liikaakin. Me naiset, entiset luokkamme priimukset, asetamme riman aina vähän liian korkealle ja luulemme, että meiltä edelleenkin odotetaan vain kymppin suorituksia. Siis: turha pelko pois. Rapatessa saa roiskua ja tutkimuksessa tuhraantuu. Kritiikkiä tulee, mutta sitä on opittava ottamaan vastaan. Tämä ei tarkoita sitä, että mielipiteet ja kannanotot vähitellen kloonataan samanlaisiksi ohjaajan kanssa. Auli Hakulinen siteeraa Yrjö-Paavo Häyrysen kommenttia siitä, kuinka "taipumus sovinnaisuuteen on luovuuden este". Tutkimus on jatkuvaa kriisiä - ja alttiiksi asettumista.

Kielentutkimuksen uudet tuulet

Kysymme Aulilta myös kielentutkimuksen haasteista. Mikä on tärkeää 1990-luvun Euroopassa ja Suomessa? Auli Hakulinen näkee houkuttelevana erilaiset yhteiseurooppalaiset tutkimushankkeet. Esimerkiksi eurooppalainen yhteistyö kielitypologian alalla toisi tervetullutta vastapainoa yhdysvaltalaispainotteiselle tutkimukselle. Suhteita itäiseen Eurooppaan voisi myös elvyttää, ja tuoda esille sikäläisestä perinteestä meillä vähemmän tunnettuja ajatuksia, kuten esimerkiksi Bahtinin teoriat.

Hakulinen kuitenkin epäilee, voiko pienessä maassa ylipäätään ohjailta tutkimusta kovinkaan paljon. Kyllä Suomessa rahaa on, mutta ideoita puuttuu. Mistä löytyy kollektiivista luovuutta uuden aikaansaamiseen? Sellainen alue, josta kaivattaisiin lisää tietoa ja tutkimusta olisi esimerkiksi systemaattinen tekstianalyysi: vaikkapa retoriikan ja tyylintutkimuksen kannalta.

Ovatko suomalaiset sitten jälkijunassa? Jonkinlainen keskusta-periferia-periaate on Aulin mukaan aina välttämättä olemassa. Mutta ei suomalainen tutkimus sen heikompitasoista ole kuin esimerkiksi ruotsalainenaan ja halua ja kykyä muutokseen löytyy myös Suomesta. Tietty kielentutkimuksen muutos- tai murrosvaihe on ehkä parhaillaan menossa.

Tutkimuksen arkea

Miten sitten tutkimusta tehdään: oman työn ohella, perhettä siinä sivussa hoidellen ja vailla ohjaajan hellää kättä ja elävää tutkimusyhteisöä? Auli toteaa yksikantaan, että tutkimusta ei voi tehdä työn ohella - se on turhaa haihattelua. Pitää voida irroittaa aikaa esimerkiksi työn suunnitteluvaiheessa tutkimusaiheen tämentämiseen ja hiomiseen: jotta suunniteltu on puoliksi tehty. Ellei tällaista vaihetta itselleen suo, tekemisen ajatteluun tärväännyttä sitä energiaa, mitä tarvittaisiin itse tekemiseen. Tärväämisen sijasta aikaa voi käyttää hyödyksi: vaivata ohjaajaa sinnikkäästi, lukea kaikkea

mahdollista (ja mielellään myös vähän mahdollotonta), ilmoittautua seminaareihin puhumaan aiheestaan jne.

Säätiöt ovat sinua varten

On myös opeteltava laatimaan hyvä tutkimussuunnitelma ja anottava rohkeasti rahaa erilaisilta rahastoilta ja säätiöiltä. Muutaman kuukauden virkavapaus yhdistettynä kesälomaan tekee ilmeitä tutkimuksen edistymiselle. Tällöin aloitteleva tutkija saa välttämätöntä luku- ja kirjoitamisrauhaa. Auli Hakulinen katsoo, että laajaan lukemiseen on välttämättä liitettävä kirjoittaminen. Kaikkea ei tarvitse toki lopulliseen tutkimukseen liittää. Päinvastoin on hyväksi karsia: vaikka on hyvä tietää, mitä mieltä muinaiset kreikkalaiset olivat, varsinaisen työn voi aloittaa myös kertomalla mitä mieltä itse on.

Myös yliopistojen työvelvollisuuskokeiluisa voidaan kokeilla opettajina toimivien tutkimukseen panostamista. Jos yliopistot haluavat tuotosta, olisi niiden myös taatava kohtuulliset mahdollisuudet tutkimukselle.

Jatkokoulutus - onko sitä?

Toimiiko siis nykyinen jatko- ja tutkijan-koulutus siis hyvin, huonosti vai ei ollenkaan? Auli Hakulisen mukaan nykyisenlaisessa kielitieteellisessä jatko- ja/tai tutkijankoulutuksessa on oikeastaan pelkkiä aukkoja ja aikaan on saatu hyvin vähän. Aulin mielestä yliopistojen valtakunnallinen "peruskoulumentaliteettiin perustuva" hajasijoitus vaikeuttaa jatkokoulutusta. Yliopistot mielletään perusopetusta antaviksi yksiköiksi, ja eri yliopistojen eriytyminen erilaisiin tutkimushankkeisiin on sattumanvaraista. Tieteellisesti voimakkaita ja suuntaanäyttäviä tutkimusyksiköitä ei pääse syntymään. Yhtenäistä koulutusohjelmaa esimerkiksi ruotsalaiseen malliin ei ole. Jatkokoulutettavan kannalta on hankalaa, että se henkilö, joka olisi hänelle suotuisin ohjaaja, saattaakin toimia eri yliopistossa ja eri kielen alalla.

Lähde länteen - innostu itään!

Ulkomailla opiskelun Auli näkee positiivisena. Tällöin ei aina tarvitse lähteä USA:han asti eikä vuodeksi kerrallaan. On olemassa paljon esimerkiksi pohjoismaisia jatkokoulutuskursseja, jotka ovat parin viikon mittaisia ja joille voi jopa löytyä suhteellisen vaivattomasti rahoitusta. Yrittänyt ei laiteta.

Chomsky ja sinä

Monelle tutkijalle oman tutkimusyhteisön löytyminen voi myös olla kiven takana. Kenen kanssa puhua? Ketä uskaltaa vaivata? Kuka osaisi neuvoa metodologisesti? Keneltä apu teoreettiseen ongelmaan? Kun yksinäisyys vaivaa, voi lohdutautua sillä Aulin toteamuksella, että viiteryhmä voi löytyä myös symbolisella tasolla. Myös lukiessa löytyy hengenheilmoisia ja Chomskyn kanssa voi seurustella kirjallisesti, vaikkei nokikkain pääsekään väittelemään.

Vai oma porukka?

Praktisemmalla tasolla yksi ehdotus on perustaa oma tutkijapiiri. Esimerkiksi aloitteleva naistutkimus, joka toimii vähillä voimavaroilla, tekee näin. Samoin kielentutkijat voisivat perustaa (vaikka kuinka epävirallisia!) ryhmiä. Ryhmän kokoonpano voisi olla tietysti temaattinen: kaikki luetun ymmärtämisen tutkijat, testausihmiset tai keskusteluntutkijat yhteen. Käytännössä kuitenkin ehkä paikkakunta tai jopa työpaikka voi synnyttää melko spontaanisti tällaisia ryhmiä. Vaikkapa kaikki kielikeskuksen jatkokutkimusta tekevät tai sitä suunnittelevat opettajat voisivat säännöllisesti kokoontua puhumaan joko teorian tai käytännön ongelmistaan. Näin varmaan toisin paikoin tehdäänkin. Erilaisia sähköisiä yhteyksiä kannattaa myös käyttää mahdollisuuksien mukaan (esim. sähköposti yleensä tai KITU). Tarvittaessa myös Kielikeskuksittaiset voi tarjota kontaktipalstan yksinäisille tutkijoille.

Keskustelun lopuksi kysimme Aulilta ilon tai epätoivon aiheista suomalaisessa tieteessä. Erityisen ilahduttavana asiana Auli mainitsee naistutkimuksen esiinmarssin ja nuorten naisten tulon mukaan tutkimukseen. Toisaalta Auli toivottaa jähmeyden ja liikkumattomuuden pois suomalaisesta tieteestä. Kielitieteenkin paradigma on kovasti muuttumassa: mikä oli totta vielä eilen, ei sitä välttämättä enää tänään ole.

Viimeksi kysimme kirjasuosituksista kaikille sekä aloitteleville että varttuneimmille tutkijoille. Joko kaikki ovat lukeneet Umberto Econ kirjan Oppineisuuden osoittaminen? Ellei, niin käväiskääpä lähimmässä hyvinvarustetussa kirjastossa tai kirjakaupassa.

PS Älkää unohtako myöskään tätä: L. Laitinen, P. Nuolijärvi ja M. Saari (toim.) 1991: Leikkauspiste. Kirjoituksia kielestä ja ihmisestä. SKS: Helsinki.

PARADIGMASTA DISKURSSIIN - tutkimuksenteon lähtökohtia

Sirkka Laihiala-Kankainen
Korkeakoulujen kielikeskus

Mikä on hyvä tutkimusaihe? Millaiset tutkimusongelmat ovat "tieteellisiä"? Mikä on teorian osuus tutkimuksessa? Millaisia menetelmiä pitäisi käyttää? Nämä ovat eräitä tutkimuksenteon "perimmäisiä kysymyksiä", joita joudutaan pohtimaan jo tutkimuksen suunnitteluvaiheessa. Yksiselitteisiä "oikeita" vastauksia ei ole olemassa - kukin tutkija tai oppinnytetyön tekijä joutuu tekemään valintansa omista lähtökohdistaan.

Tutkimuksen taustasitoumukset

Tutkimus lähtee usein liikkeelle käytännön ongelmasta, joka ensi silmäyksellä saattaa tuntua varsin yksinkertaiselta ja selkeältä. Lähempi perehtyminen tutkitavaan ilmiöön ja sitä koskeviin aikaisempiin tutkimuksiin osoittaa yleensä ongelman monisäikeisemmäksi kuin tutkija on ennalta osannut odottaa. Viimeistään silloin tutkija huomaa, että tutkimustehtävän tarkempi määrittely ja ongelman rajaaminen edellyttävät itsenäisiä ratkaisuja, jotka ohjaavat tutkimusta myöhemminkin. Tutkimuksen suunnittelu on valintojen tekemistä.

Tutkimus ei koskaan ala tyhjästä. Sen lähtökohtana on aina käsityksiä ja oletuksia, jotka toimivat eräänlaisina tutkimuksen taustasitoumuksina. Nämä voidaan jakaa karkeasti kahteen ryhmään.

Ontologiset oletukset koskevat sitä, millaiseksi tutkimuskohde perusolemukseltaan ymmärretään. Esimerkiksi suunniteltaessa aikuisen kielenoppimista käsittelevää tutkimusta joudutaan ottamaan kantaa seuraavantapaisiin kysymyksiin: Mitä oppiminen oikeastaan on? Mitkä ovat aikuisen kielenoppijan erityispiirteet? Miten aikuisen kielenoppiminen eroaa lapsen kielenoppimisesta? Ontologiset oletukset ohjaavat tutkimuksen teoria- ja käsittevalintoja. Niiden perus-

teella tutkittava ilmiö sijoitetaan johonkin teoriasuuntaukseen ja tutkimuksen keskeiset käsitteet määritellään tämän suuntauksen mukaisesti.

Epistemologiset eli tieto-opilliset sitoumukset koskevat tiedostamisen ja tiedon saannin ongelmia, esimerkiksi sitä, millä metodologisella otteella pystytään parhaiten lähestymään tutkimuskohdetta. Ne vaikuttavat siis ennen kaikkea tutkimuksen metodivalintoihin.

Tieteen paradigmat

Tutkimuksen suunnitteluvaiheen perusratkaisut ovat pohjimmiltaan tieteenfilosofia. Laajoja tieteenfilosofisia suuntauksia ovat esim. uuspositivistinen, marxilainen ja fenomenologis-hermeneuttinen suuntaus. Näiden suuntausten sisällä on useita koulukuntia, jotka pitävät yllä eräänlaisia tieteen toimintajärjestelmiä, paradigmoja.

Paradigma on sisäisesti ristiriidaton käsitteellinen järjestelmä tai tutkimuksellinen suuntaus, johon tutkimuksenteossa tukeudutaan. Paradigmat ohjaavat tutkijan ajattelua sekä tutkimuksen suunnitteluvaiheessa että tulosten tulkinmassa. Tutkimuksen tekijä ei välttämättä ole edes tietoinen omista taustasitoumuksistaan ja tekemistään valinnoista, sillä tiedeyhteisön perinne, koulutus ja vallitseva paradigma "määräävät" mistä asioista ja millä tavalla on sallittua puhua, mitkä "muotivirtaukset" ovat hyväksyttäviä ja minkätyyppinen tutkimus kulloinkin on arvosettua.

Uusien tai erilaisten vaihtoehtojen tiedostaminen ja toteuttaminen edellyttää yleensä irtaantumista vallitsevasta paradigmasta; tämä taas saattaa johtaa ristiriitaan tiedeyhteisössä. Monet tutkijat ja oppinnytetyiden tekijät tietävät tutkimus-

aiheet ja/tai -menetelmät, joita omalla ainelaitoksella ei "tieteellisyyden" nimissä hyväksytä. Tiedeyhteisön sisäinen käytäntö voi joko estää tai edistää uusien paradigmojen syntyä.

"Suuret ja pienet kertomukset"

Aina viime vuosiin saakka tieteentekijät ovat keskustelleet paradigma-käsitteen termein. Eri paradigmat on nähty toisilleen vastakkaisina ja toisensa pois sulkevana. Tutkimusteissa on pyritty kokonaisvaltaisiin tulkintoihin, tieteen "suuriin kertomuksiin". Klassisen tieteen ihanne tiivistyy kreikkalaisten luonnonfilosofien kosmoksessa, lainmukaisessa maailmanjärjestyksessä, joka on rationaalinen ja harmooninen kokonaisuus.

Voidaanko tällaisen maailmankuvan avulla selittää nykyaikaisen yhteiskunnan kompleksisuutta ja epävakaisuutta? Kompleksisen järjestelmän tunnusmerkkejä ovat hallitsemattomuus, epävarmuus ja ennustamattomuus. Olemmeko siirtymässä kosmoksesta kaaokseen, hallitusta järjestyksestä hallitsemattomaan epäjärjestykseen?

Yhteiskuntatieteissä ja taiteessa "muodikkaiksi" suuntauksiksi ovat viime vuosina nousseet eksistentiaalisista, anarkismista ja strukturalismista voimansa ammentavat uudet filosofiset suuntaukset, kuten postmoderni, dekonstruktio ja muut jälkistrukturalistiset liikkeet, joissa maailma nähdään jatkuvana muutosprosessina, mielettömänä ja hajonneena kaaoksena. Näiden suuntausten mukaan tutkimuksen tehtävänä on tilanteiden ja ilmiöiden kaaosmaisuuksien, satunnaisuuden ja moniaineksisuuden kuvaus ja analysointi. Tutkija voi myös etsiä kaaoksesta "uutta tai piilossa olevaa järjestystä" ja tarkastella sen mahdollisuuksia ja edellytyksiä.

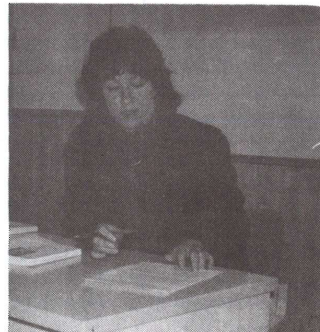
Kaaosteorioista lähtevät suuntaukset näkyvät tällä hetkellä ehkä selvimmin kirjallisuuden- ja kulttuurintutkimuksessa, mutta niillä on ollut vaikutusta myös yleisempään tutkimusteon perusteita koskevaan keskusteluun. Perinteisiin

tieteenfilosofisiin perussuuntauksiin on alettu suhtautua kriittisesti. Nykyisin pyritään löytämään erilaisten lähestymistapojen yhtymäkohtia ja rakentamaan synteesiä. Tieteen "suuret kertomukset" ovat väistymässä antaen tilaa "pienille kertomuksille", eri suuntausten väliselle vuorovaikutukselle, diskursseille. Tutkimusteissa ei enää tavoitella kaikenkattavia kokonaisvaltaisia tulkintoja, vaan korostetaan ilmiöiden ymmärtämistä. Maailmaa tarkastellaan myös subjektiivisista ja emotionaalista tekijöistä rakentuvana.

Tutkijan näkökulmasta tällainen kehitys on tervetullutta, sillä se antaa enemmän liikkumavaraa tutkimusaiheiden valinnassa ja erilaisten tutkimustapojen toteuttamisessa. Tutkimustyön ilmapiiri on viime vuosina väljentynyt: useimmilla laitoksilla hyväksytään hyvinkin erityyppisiä töitä, ongelmana on vain asiantuntijien ohjaajien puute.

Kehitys herättää kuitenkin monia kysymyksiä. Mitä tapahtuu, jos tutkimuksessa käytetään yhtä aikaa filosofisilta perusteiltaan erilaisia teorioita ja selityksiä tai turvaututaan eri tyypisiin ymmärryksiin? Lainataanko eri paradigmoista metodeja ja lähestymistapoja vapaasti sitoutumatta mihinkään? Merkitseekö nykytilanne paradigmaton tilassa olemista vai sitä, että on yhtä aikaa vallalla monta pientä paradigmaa?

Paradigmasta on siirrytty diskurssiin - diskurssi voi kuitenkin aina muuttua paradigmaksi, jos se sulkee ovet avoimelta keskustelulta.

TUTKIJA VAI TOHTORI?

Hannele Dufva
Korkeakoulujen kielikeskus

Suomalainen jatkokoulutus - mitä se on? Onko tarkoituksena hyvän tutkimuksen lisääminen vai tohtoriksi koulutautuminen?

Johtaako jatkokoulutuksen suunnittelu uuteen tutkinnonuudistukseen? Miten virallisten rakenteiden rinnalle luodaan toimiva tutkimusyhteisö?

Ja mitä on käytännössä opinnäytetyön tekeminen? Onko se vain piinaa, kidutusta ja tuskaa?

Onko sen oltava tohtoriksi 27-vuotiaana -putki? Saako yli nelikymmenvuotias vanhus tutkia?

Mitä tutkimus on?

Tutkimus voi olla prosessi, jolla on suora fyysinen lopputulos. Opinnäytetyön voi arvioida sivuina, grammoina tai arvosanoina. Varmemmaksi vakuudeksi voi hankkia itselleen arvon lisäksi tohtorinhattun tai maisterinsormuksen. Yliopisto voi saada siitä tulosvastuupelin pisteen ja -paitsi mainetta ja kunniaa - myös rahaa. Mutta tutkimus on myös henkinen prosessi: se voi olla - parhaassa tapauksessa - iloa ja tiedonhankintaa.

Edelleen: yhden mielestä tutkimus on yhteistyötä, ja toinen näkee sen yksinäisenä kammiassa puurtamisena. Yhdelle tieto on (yksityis)omaisuutta: "hyvä tutkija tietää trilloona faktaa - paras tietää kaiken mitä kaikki ovat sanoneet kaikesta". Toiselle tieto on jotain, josta neuvotellaan, jotain joka karttuu ihmisten yhteistyössä.

Miksi tutkiminen on vaikeaa?

Yksi syy tutkimuksen vaikeuksiin on opinnäytteen mystifointi - tutkimus nähdään elämää suurempana riittinä, johon vihkiy-

tyvät harvat ja valitut ja jota vartioi yli-pappien pelottava ja kaikkietävä joukko. Tosiasiassa tutkimuksen teko on useimmiten vain kovaa työntekoa: kestävät istumalihakset auttavat parhaiten eteenpäin. Yli-ihannoinnista seuraa erilaisia psyykkisiä estymiä: minä en osaa, minä en pysty, tutkiminen on jotain niin hienoa ettei tavallinen...

Toinen syy on ohjaajan ja ohjattavan henkilösuhteet. Suomen perinteisiin ei ole kuulunut turha tunteellisuus (lue: ihmishuuhdetaitojen alkeet) ohjauksessa ja kahden erilaisen ihmisen yhteentörmäykset ovat todennäköisesti ennemminkin sääntö kuin poikkeus. On myös paljon käytännön esteitä: ohjaajalla ei ole aikaa tai asiantuntemusta. Kavala ohjaaja saattaa myös haluta itselleen ylimääräisen assistentin, jolta voi lypsää uusia ideoita ja teettää turhanaikaisia pikku puuhia, joihin oma aika ei riitä.

Syitä voi löytyä myös työn tekijästä. Saat- taan olla, että passiivinen ja avuton ohjattava ei osaa tehdä itsenäistä työtä, vaikka olisi valmis korjaamaan sadon itselleen tai että omapäinen ohjattava ei kuuntele ohjaajan hyväätarhoitaviakaan neuvoja. Näistä syntyy sosiaalisia estymiä: minua estetään, minua ei ymmärretä, minua käytetään hyväksi...

Ajalla ja rahalla on suurempi merkitys tutkimuksen arjessa kuin yleensä puhutaan. Näistä syntyy käytännön esteitä: minä en ehdi, minä en jaksa... Tähän liittyy esimerkiksi kysymys siitä, miten opettaja pystyy työnsä ohella tutkimaan. Ihmiset ovat (joskaan eivät aina välttämättä virallisesti, niin ainakin epävirallisesti) eri arvoisissa asemissa: opettajan (yliopiston lehtorin tai kielikeskusopettajan) aika kuluu tehokkaasti hyvään opetukseen ja sen valmisteluun, assistentin virat ovat liian usein toimistoapulaisen tai sihteerikön virkoja...

Opettajankaan ei kuitenkaan pidä heittää kirvestä kaivon, jos tutkimushaluja löytyy. Jos opetusala on teoreettinen, siitä kertyy vankka taustan tuntemus; jos se on taas esimerkiksi käytännön kieleno-
pusta, opetuksen ohessa saa oivaa ensi käden tietoa siitä, millaisia ongelmia kielenopiskelussa on, miten eri ihmiset oppivat eri tavalla, miksi materiaalit ovat huonoja tai hyviä, kuinka ihmiset oppivat kirjoittamaan jne. Arkipäivän opetus on siis jo aina tutkimuksen esivalmistelua. Oma tietoa ja asiantuntemusta väheksytään usein tarpeettomasti.

Kuka saa tehdä tutkimusta?

Siis: saako vain nuori Akatemian (mies)-tutkija tehdä tutkimusta? Tohtoriputken paineet ja valmistumisnopeuden korostaminen johtavat myös helposti yksipuolisiin arviointeihin ja arveluihin siitä, että muunlaiset tutkijakokelaat eivät olisikaan yhtä kelvollisia. Tämä käsitys tuntuu sotivan kuitenkin nykyistä ihmisten elämäntapaa ja -tapaa vastaan: entinen eläkeikä - se jolloin käytiin keinutuoliin odottamaan kuolemaa onkin ehkä muuttumassa "toiseksi työiäksi", uudeksi aktiiviseksi kaudeksi, jolloin voi vaikka kirjoittaa väitöskirjan. Meidän ei siis pidä ehdottomasti asettaa Heidi Liehu -tyyppiä tavoitteeksemme. Grandma Moses tai Anne Fried saattaisivat kelvata tutkijankin malliksi. Tätä ei pidä käsittää happaman tätitutkijan katkeruudeksi - olisi vain mukava, jos juhlapuheiden moniarvoisuus ulottuisi joskus arkeenkin. On olemassa liian paljon epävirallisia ikärajoja esimerkiksi apurahojen jakamisessa - eikö 40-vuotiaaseen enää kannata satsata?

Myös miesten jatkuvaa ylivaltaa kannattaa aktiivisesti hämmästellä: huipulle jaksavat vain miehet. Tutkijaprofessoreista löytyy 68 miestä ja 5 naista. Saako lapsia tehdä - jos saa tehdä, saako niitä hoitaa? Tutkivat naiset käyvät luultavasti alituista taistelua koti-, työ- ja tutkimuspaineiden hämmäntävässä viidakossa. Usein juuri ikäkysymys on naiselle ratkaiseva: kun olisi vihdoinkin mahdollisuuksia tutkia, oletkin - hups - liian iäkäs.

Tarvitsetko tukea?

Tutkijoitakin on monta sorttia: on heinäsiirkoja ja muurahaisia, martoja ja marioita, teoreetikkoja ja datankerääjiä, sopeutujia ja epäillijöitä. Maailmaan sopii monenlaisia, ja monella tavalla päästään eteenpäin.

Jollei tutkimuksen teko tunnu luistavan, on syytä etsiä reippaasti parannusta asiaan. Maailmalta löytyy esimerkiksi jos jonkinlaista painovartijaporukkaa ja kuntoklubia: miksipä eivät myös heikkotah-
toisiksi itsensä kokevat tutkijat lyöttäytyisi lisensiaattilobbyyn tai tohtoritiimiin?

Työtoverit tai ystävät kokoavat ryhmän, jossa keskustellaan tavoitteista ja arvioidaan, kuinka paljon kullakin on viikoittain tai päivittäin aikaa käytettävänä ja milloin hän tämän mukaan arvioisi pääsevänsä tavoitteeseensa (harjoitustyö, gradu, lisensiaattityö, väitöskirja, artikkeli, tutkimus, esitelmä).

Kullekin hahmotellaan erilaisia tutkimuksen tekoon liittyviä lajeja: kirjastossa käynti, lukeminen, kirjoittaminen, aineiston keruu, analyysi, matkat, seminaarit, neuvottelut.

Kokoonnuttaessa raportoidaan omasta etenemisestä. On huomattava, että tällaisessa ryhmässä ei tarvita ohjaajaa. On luultavasti vain hyvä, että ryhmä tuntuu tasa-arvoiselta ja auktoriteettia ei ole.

Ryhmä voi kokoontua niin usein kuin sovitaan, myös sähköpostia tai kirjeilyteyttä kannatta käyttää, jos soveltuvaa tukijoukkoa on vaikea löytää.

Palkintoja ja rangaistuksia voi keksiä ryhmän luonteen ja huumorintajun mukaan. Useimmille varmaan työn eteneminen ja lopulta valmistuminen on palkinto jota suurempaa ei tarvitse tavoitella. Uusien asioiden kirkastuminen ja tieteelliset löydökset vauhdittavat menoa kummasti. Joskus tulee ruuti keksityksi toistamiseen, mutta samaan ovat syyllistyneet varmaan isommatkin nimet. Yllättävä apuraha kirkastaa synkänkin päivän.

Liikuntaryhmiä tutkittaessa on saatu tuloksia joiden mukaan lähes kaikki ryhmäkuntoilijat harrastavat kiinteämmin ja pysyvämmiin kuntoiluun kuin yksikseen liikkuvat. Voisi vaikkapa lyödä vetoa, että myös tutkimusryhmät voittavat tutkijakammiot.

Kyllästyttääkö?

Liikuntaa tutkittaessa havaittiin, että vaihtelun puute oli myös suurimpia syitä siihen, miksi ihminen ei viitsi harrastaa - liikuntaa - pitkään. Tutkimukseen soveltaen: kirjoita, tee bibliografiaa, analysoi ja lue vuorotellen. Pelkkä tilastollinen analyysi tai taulukoiden tuijottaminen haukottua. Käytä tylsät ja masentuneet päivät kopioimiseen tai bibliografian tekoon, älä oman surkeutesi vatvomiseen.

Kukaan ei myöskään pysty antamaan sinulle tyhjentävää luetteloa siitä, millaiset aktiviteetit edesauttavat tutkimusta ja mitä ei saa tehdä. Monet kantavat huonoa omaatuntoa ajan tuhlaamisesta muuhun kuin tutkimukseen: elokuvaan, kirjoihin, ihmisiin. Tutkimuksen ulkopuoliset suhteet ovat taatusti tarpeen ja sen kannalta on ensiarvoista tehdä myös syrjähyppyjä, joskin ne opinnäytetyön kannalta asiaa katsoen saattavatkin viivyttää valmistumista.

Tutkijoiden tukiryhmä toiminnassa ...

Hukutko ongelmiin?

Usein ehkä tuntuu siltä, että tutkimus on pelkkiä ongelmia. Useimmat eivät kuitenkaan niistä ole sinun ja vain sinun kam-
mottavia epäonnistumisasi. Kanssakärsijöitä on. Juuri edellä mainostetuissa työryhmissä pienet ongelmat selviävät hel-
posti ja suurista voi ainakin puhua ja samalla selvittää niitä itselleen.

Ongelmia on myös yhteisön asenteissa ja valmiuksissa. Kukaan ei pysty tekemään tutkimusta, jos mahdollisuudet ovat minimissä. Myös opinnäytetöiden luonteesta sinänsä voitaisiin keskustella: onko esimerkiksi lisensiaattityön oltava sen näköinen kuin se nyt on? Voisiko gradun asemasta tarjota tieteellistä artikkelia? Miten opetuksessa saatu vuosien kokemus voitaisiin kirjata opinnäytetöissä ja opinto-
suorituksissa?

Mutta, hämmäntävää kyllä: ongelmat lakkaavat olemasta ongelmia, kun ne tunnustetaan... Ne kuuluvat tutkimuksen ja elämisen arkeen.

LOPUSSA KIITOS SEISOO...

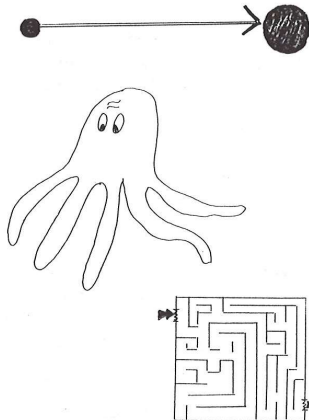
Pirkko Muikku-Werner
Korkeakoulujen kielikeskus

**"Tee parambi ios sine taidhat
ette nämät ouat ylen caidhat
Ele polghe Kiria quin Sica
waicka henes on wehe wica."**

Tutkijain tavat taivaltaa kohti päämäärää vaihtelevat merkittävästi. Yhdelle esim. väitöskirjan laadinta on tavoite, johon edetään kuin pisteestä toiseen: suoravii-vaaisesti ja sivupolkuja tallaamatta.

Toiselle tutkimus on kuin meritursas, mikä tahansa monijalkainen olio, jolla tuntuu olevan raajoja loputtomiin. Kun hirviön vangiksi joutunut kuvittelee päässeensä yhdestä lonkerosta vapaaksi, onkin jo seuraavan puristuksessa.

Kolmas harmaa labyrintissa, josta tietää kokemuksensa perusteella löytävänsä ulos mutta jossa väliaitojen korkeus estää sekä kokonaisuuden hahmottamisen että kaikenlaisten oikoteiden etsinnän.

Lopettamisen vaikeudet

Ikuinen lopettamisen este on pyrkimyksemme täydellisyyteen: ei tämä ole vielä valmis. Tuo ja tuo jakso kaipaa vielä hiomista hienolla hiekkapaperilla. Työn tarkastajasta tehdään armoton jumala, joka vihastuu kaikesta puolinaisesta. Äidinkielenopettajan punakynä on juurruttanut jo kouluaikana mielimme virheidän ja huolimattomuuksien pelon. Joistakin asioista on kuitenkin syytä kasvaa irti aikuisiässä: työn ohjaaja on parhaimmillaan työ tukija, ei rankaiseva tuomari.

Myös alati karttuva lähdekirjallisuus sulkee monet kehäänsä. Jos kierteeseen joutuu, siitä on vaikea irrottautua: uudet julkaisut eivät lopu koskaan. Siitäkään ei tule masentua, että jollakin on samanlainen ongelma pohdittavanaan. Kaksi ih-

mistä ei voi koskaan käsitellä täysin samalla tavalla yhteistäkään aihetta. Oma työ on syytä rohkeasti viedä päätökseen. Vuorovaikutus toisen tutkijan kanssa voi olla hyvinkin hedelmällistä - kaksi päättää on aina enemmän kuin yksi.

Aivan toisenlaisesta maaperästä versoaa pelottava tyhjyyden tunne. Elämää on ryhdyttävä vuosikausia tietty päämäärä, suunta jonnekin. Tutkimustyö on ollut hyvä veruke: suursiivouksia on saattanut laiminlyödä ja ihmissuhteista vetäytyä. Sen avulla on selitetty kaikki elämän hankaluudet. Entä jos ongelmat eivät ratkeakaan tutkimuksen valmistuttua? Miten rakennan takaisin sosiaalisen olemassaolon? Onko kirjallisesta lapsesta luopuminen liian varhaista, onko äiti rintaruokinnasta riippuvaisempi kuin pienokainen?

Hyviä syitä lopettaa

Ulkonen lopettamisen pakko on miellyttävä: se siirtää vastuun toisille. Hyviä syitä ovat esim. avautuvan paikan myötä syntyvä herkullinen mahdollisuus luoda ura, tutkimushankkeen rahalähteen kuivuminen, mukavan ohjaajan katoaminen ulkomaille ja -perhe. Yhdysvalloissa joka toinen väitöskirjaperhe ajautuu avioeroon! Suomessahan talon rakentaminen tavallisimmin toimii yhtä tehokkaasti "toisena naisena/miehenä". Tutkielmaa tai taloa rakentavalta ei juuri kumppanille aikaa liikene!

Sisäisiä syitäkin alkaa vähitellen kertyä: meihin jokaiseen on istutettu tarve saattaa asia loppuun. Jossakin vaiheessa ihminen kyllästyy aiheeseensa, itseensä ja varsinkin opinnäytetyön tekemisen tuottamaan yksipuoliseen elämäntapaan. Tällöin tutkijan on syytä riuhtaista vierihoidaan pitkittävä lapsensa irti pahaan maailmaan: sen on aika selviytyä liikoja hellittelemästä.

Ja nyt riittää

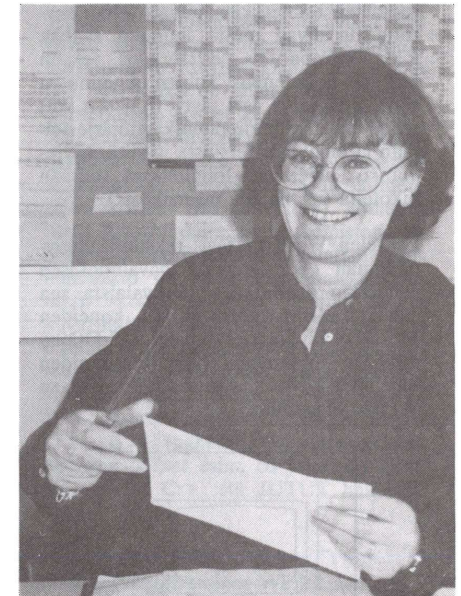
Ensimmäinen askel on otettava: luonnos on kiikutettava "omalukijalle", joko työn esitarkastajalle tai kiltille lähimmäiselle. Itsekin voi opetella kriitikokseen, kunhan muistaa, ettei teilaus ole ainoa mahdollinen arvostelun laji!

Kun palautetta on saanut, ei pidä - eikä saa - missään tapauksessa ahnehtia uuteen versioonsa kaikkea sitä tietoa, mitä sillä välin on julkaistu. Korjaus on tyydyttävä tekemään kommenttien pohjalta, muuten kehästä ei pääse koskaan ulos. Luonnoksia laaditaan aina siihen asti, kunnes niihin ollaan tyytyväisiä. On vanhanaikaista kuvitella, että tekstin on oltava heti täydellistä. Tutkimus kirjallisena tuotteena on uusiutuva luonnonvara, jota voidaan kierrättää - ei kuitenkaan loputtomiin. Kun sen joku on hyväksi havainnut, on lausuntoon syytä uskoa.

Saattohoito

Kun on löytänyt hyvän "onko kaikki kunnossa" -tarkistuslistan, voikin vaivattomasti varmistua lukuisista seikoista. Työn nimi luo myönteisen ensivaikutelman, sisällysluettelo kuvaa riittävän hyvin käsiteltyä etenemistä, ja väliotsikot muodostavat loogisen järjestelmän. Lukijakin on otettu huomioon, päätelmät on perusteltu ja hypoteesit osoitettu oikeiksi tai -vääriksi. Jos huomaat, että kaikki vaatimukset on täytetty, työ on VALMIS.

Tietysti voisi esittää senkin neuvon, ettei jätä raportointia irralliseksi jaksoksi, vaan kirjoittaa säännöllisesti, koko ajan. Tällöinhän kiusallista loppuvaihetta ei synnykään, vaan työ etenee saumattomasti. Tällaisille taitajille tämä alustus ei sitten olekaan tarkoitettu.

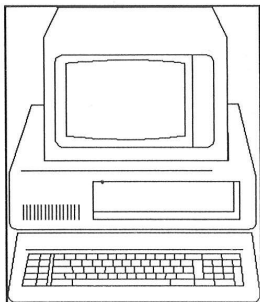

VINKKEJÄ ALOITTELEVALLE WORD PERFEKTIN KÄYTTÄJÄLLE

Ari Huhta
Korkeakoulujen kielikeskus

Käytitkö Word Perfektiä, mutta tallettamasi teksti hävisi jonnekin? Tämän kirjoituksen lukeminen voi auttaa selvittämään tällaisia pulmatilanteita. Ohjelmien käyttöoppaista luulis yleensä olevan apua ongelmatapauksissa, mutta valitettavasti monet niistä ovat niin vaikeaselkoisia, että niitä pystyy käyttämään tehokkaasti vasta, kun on oppinut ohjelmaa jo käyttämään. Keskeinen puute oppaissa näyttää olevan toimintojen pirstominen niin moneen osaan, ettei kokonaisuus hahmotu. Osa tätä ongelmaa on konkreettisten esimerkkien puute, joissa kerrotaisiin aivan alusta loppuun saakka jokin kokonaisuus, esimerkiksi tekstin kirjoitus ja tallennus. Toinen ongelma on siinä, että sama asia täytyy (tai sen voi) tehdä eri tavoilla riippuen käyttöjärjestelmän ja ohjelman versiosta ja siitä, käytetäänkö ohjelman toiminnassa mitään oikoteitä (ns. batteja tai makroja).

Esittelen Word Perfect -tekstinkäsittelyohjelman (WP) käyttöä havainnollisen esimerkin avulla ja yritän valaista sen suhdetta IBM-yhteensopivien koneiden MS-DOS käyttöjärjestelmään. MS-DOS:n alkeiden tunteminen helpottaa muiden ohjelmien käyttöä ja auttaa ratkaisemaan WP:kin ongelmia.

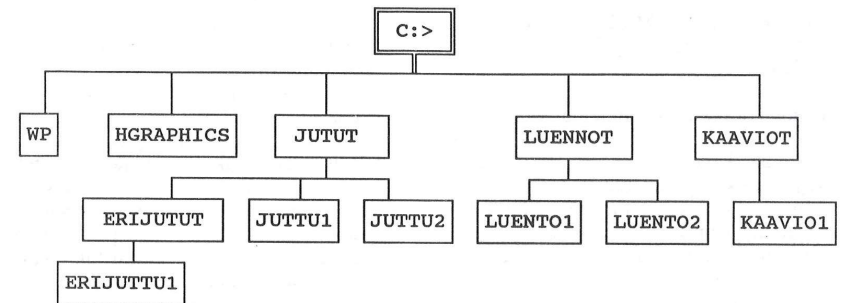

Käyttöjärjestelmä - koneen sielu

IBM -koneiden käyttöjärjestelmä MS-DOS vaatii käyttäjältään ainakin muutamien yleisimmän käskyn muistamista eikä ole näin ollen niin havainnollinen kuin esimerkiksi Apple/MacIntosh koneiden kuviin perustuva järjestelmä. Käyttöjärjestelmä on koneen sielu, joka muuttaa elottoman peltilaatikon toimivaksi kokonaisuudeksi; se on eräänlainen perusohjelma, jonka "päällä" kaikki muut ohjelmat, kuten tekstinkäsittelyohjelmat, toimivat.

Aloitteleva käyttäjä oppii usein yhden tietyn tavan käyttää WP:ä tai muuta ohjelmaa. Jos tapahtuu jotain, joka poikkeaa totusta toimintakaavasta, voi syntyä ongelmia, koska ei tiedetä, mihin kokonaisuuteen ohjelma liittyy. Kokonaisuudella tarkoitin tässä lähinnä MS-DOS käyttöjärjestelmää ja sen avulla luotua hakemistorakennetta, jonne kaikki koneessa käytettävät ohjelmat ja tekstit sijoittuvat.

Seuraava kaavio esittää tyypillistä hakemistorakennetta tietokoneen kiinto- eli kovalevyllä. Ylimmällä tasolla on pää- eli juurihakemisto (C:>), joka jakautuu hakemistoihin. Jotkut hakemistot sisältävät ohjelmia, kuten "WP" ja "HGRAPHICS" kaaviossa, osa taas sisältää näillä ohjelmilla tuotettuja tekstejä tai vaikkapa taulukoita. Tässä esimerkissä WP:llä tuotetut tekstit tallennetaan joko "juttuihin" tai "luentoihin" riippuen tekstin aiheesta. "Kaaviot" hakemistoon taas tallennetaan Harvard Graphics -ohjelmalla tuotetut diagrammit, taulukot ja kaaviot. Jotkut hakemistot voivat sisältää alihakemistoja (esim. "erijutut"), jotka taas koostuvat omista tiedostoistaan. Tiedosto on termi, jota käytetään yksittäisistä ohjelmista tai teksteistä.

Hakemistojen tarkoitus on pitää asiat järjestyksessä, jolloin ne löytyvät helpommin. Kannattaa esimerkiksi pitää ohjelmat ja niiden avulla tuotetut tekstit yms. erillään. Hakemistoja voi jokainen itse luoda omien tarpeittensa mukaan käskyllä `md` uusihak, jossa 'md' on käsky (sanoista `make directory`) ja 'uusihak' hakemistolle annettava nimi. Nimi voi olla korkeintaan kahdeksan merkkiä pitkä eikä se saa sisältää skandinaavisia erikoismerkkejä kuten ä, ö tai å. Jos hakemisto luodaan juurihakemistosta käsin (kuvaruudulla näkyy vain C:>), hakemisto syntyy juurihakemiston alle eli samalle tasolle hakemistojen hierarkiassa kuin esimerkin hakemistot WP tai JUTUT. Jos hakemisto taas luodaan, kun ollaan jossakin alihakemistossa (näkyy esim. C:\JUTUT>), hakemisto syntyy ko. hakemiston alle samalle tasolle kuin esimerkin ERIJUTUT. Hakemistoja voi siis olla useita alekkain. Myös irrallisille levykkeille eli disketeille voi luoda hakemistoja; levykkeet ovat tosin paljon pienempiä kuin tietokoneen kovalevy, joten hakemistoja ei niille mahdu montaa.

Hävisikö tekstisi?

Edellä esitin esimerkin tekstin "häviämisestä". Todennäköisiä paikkoja, josta se löytyy on kokemukseni mukaan WP-

ohjelmahakemisto tai päähakemisto. Hakemiston sisällön voi tarkistaa joko WP:n tai käyttöjärjestelmän avulla. Jos käytät WP:ä, saat haluamasi hakemiston kuvaruudulle funktionäppäin 5:n avulla (F5, vrt. kohta 3b jäljempänä tulevassa esimerkissä). Jos et käytä mitään ohjelmaa eli olet käyttöjärjestelmässä (kuvaruudulla näkyy esim. C:>), saat haluamasi hakemiston näkyviin `cd` ja `dir` -komentojen avulla. `Dir` (directory) komento listaa kuvaruudulle sen hakemiston tiedot, jossa olet käskyn antohetkellä. Jos hakemisto on laaja, kannattaa käyttää `dir/p` -komentoa, joka näyttää yhden kuvaruudullisen kerrallaan. `Cd:n` (change directory) avulla pääset vaihtamaan hakemistoa: `cd.` siirtää hakemistohierarkiassa ylöspäin seuraavalle tasolle. Esim. jos olet WP hakemistossa, pääset käskyn avulla C:> eli päähakemistoon. Hierarkiassa alaspäin pääset esim. `cd jutut` -käskyllä, jolla siirryt C:> :stä JUTUT hakemistoon.

Tekstin kirjoittaminen WP:llä

Seuraavassa esitän, miten Word Perfect -tekstinkäsittelyohjelman avulla kirjoitetaan tekstiä ja tallennetaan se. Uskon, että tämä kuvaus on selkeämpi kuin käyttöoppaissa yleensä annetut selostukset.

1. WP:n käynnistys

- tapahtuu periaatteessa komennolla wp. Muutkin komennot ovat mahdollisia erilaisten järjestelmien vuoksi:

a) jos koneessa on MS-DOS 4.0 käyttöjärjestelmä, halutun ohjelman voi valita valikosta.

b) jos koneessa on vanhempi versio MS-DOS:sta eli koneen avatessasi näet kuvaruudulla kehoitteen "C:>", voit yrittää kirjoittaa käskyn wp (käsky toteutuu painamalla Enter tai Return näppäintä) (jos ohjelma käynnistyy, koneessasi on ns. bat-tiedosto, joka mahdollistaa WP:n käynnistytksen missä päin hakemistoviidakkoa oletkin).

c) jos koneessa ei ole em. bat-tiedostoa, on WP kuten muutkin ohjelmat käynnistettävä menemällä siihen hakemistoon, jossa ko. ohjelman ohjelmatiedostot sijaitsevat. Yleensä WP:n ohjelmat sijaitsevat hakemistossa nimeltä wp (tai wp5, tms.). Siirtyminen tapahtuu kirjoittamalla kehoitteen C:> perään käsky cd wp. Onnistunut siirtyminen näkyy kuvaruudulla kehoitteen vaihtumisena C:\WP> :ksi, joka ilmoittaa, että on siirrytty WP-hakemistoon. Ohjelma käynnistetään kirjoittamalla käsky wp (+ Enter).

2. Uuden tekstin kirjoittaminen

- jos aloitat uuden tekstin kirjoittamisen, voit aloittaa välittömästi, koska edessäsi näkyy tyhjä kuvaruutu

3. Vanhan tekstin hakeminen kirjoitet-tavaksi

a) hakeminen suoraan
- kätevä tapa hakea vanha teksti uudelleen muokattavaksi on antaa käsky samalla kun käynnistää WP:n. Pelkän wp:n sijasta (vrt. kohta 1c edellä) kirjoitakin:wp \jutut\juttu1 (jos tekstisi nimeltä 'juttu1' sijaitsee kovalevyllä 'jutut'-nimisessä hakemistossa) tai esim. wp ajuttu1 (jos tekstisi on levykkeellä, joka on a-levyasemassa)

b) hakeminen F5:n avulla

- paina funktionäppäin 5:ä (eli F5 eli "tiedostojen hallinta"). Tällöin näet esim.

C:\WP*. * eli WP ehdottaa, että hakisit tekstisi WP-nimisestä hakemistosta. Yleensä kuitenkin teksti säilytetään jos-sain muussa hakemistossa, joten täytyy kirjoittaa sen hakemiston nimi, jossa tekstisi on. Esimerkiksi:

C:\jutut (jos tekstisi on kovalevyllä 'jutut'-hakemistossa)

A: (jos tekstisi on levykkeellä levyasemassa a)

Haluamasi hakemiston (tai levykkeen) tekstit tulevat näkyviin kahdelle palstalle listattuina. Valitse haluamasi teksti siirtämällä nuolinäppäinten avulla valaistu "palkki" tekstin kohdalle ja paina numeroa yksi ("hae teksti"). Teksti tulee kuvaruutuun ja voit alkaa kirjoittaa.

4. Varmistustallennuksen teko

- sähkökatkosten varalta kannattaa n. 15-30 minuutin välein tehdä välitalennus
- välitalennus tapahtuu funktionäppäin 10:n avulla ("tallenna")
- ohjelma kysyy tallennettavan tiedoston nimen (jos sitä ei jo ole annettu); toiminto tapahtuu melkein samalla tavalla kuin varsinainen tallennus (vrt. kohta 5)

5. Tallentaminen ja WP:n lopettaminen

- tallenna tekstisi painamalla funktionäppäin 7:ä ("lopetus")

- kysymykseen "Tallennatko tekstin?" vastaa kyllä painamalla k-kirjainta (tai Enterillä hyväksymällä ohjelman ehdot-tama k)

- jos kyse on uudesta tekstistä, jota et ole vielä nimennyt, ohjelma kysyy "Millä nimellä tallennan?". Vastaa kirjoittamalla (+ paina Enter) esim. C:\jutut\juttu1 (jos tallennat nimellä 'juttu1' jutut-nimiseen hakemistoon kovalevyllä)

A:juttu1 (jos talletat nimellä 'juttu1' a-levyasemassa olevalle levykkeelle)

- jos kyse on vanhasta tekstistä, jolla on jo nimi, ohjelma ehdottaa, että tallennat tällä nimellä; hyväksy ehdotus painamalla Enteriä (Returnia)

- tällöin WP kysyy "Korvaanko entisen?" (jota seuraa tekstin nimi); jos haluat, että uusi versiosi tallettuu vanhan version päälle, vastaa k eli kyllä

- talletuksen jälkeen WP kysyy "Lopetatko tekstinkäsittelyn?". K eli kyllä lopettaa sen.

6. Tulostaminen

- voit tulostaa tekstisi ennen WP:n käytön lopettamista painamalla yhtäaikaa Shift (eli "vaihto") ja funktionäppäin 7:ä ja valitsemalla esiintulevasta valikosta numeron yksi tai kaksi sen mukaan, miten paljon haluaa tulostaa.

Hyödylliset varakopiot

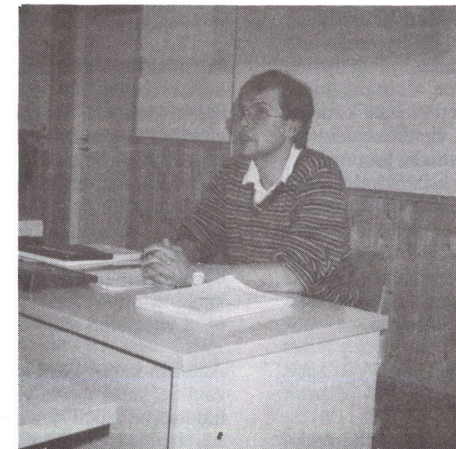
Varakopion tekeminen onnistuu sekä WP:n että käyttöjärjestelmän alaisuudessa. WP:ssä sen voi tehdä niin, että hakee F5:n avulla näkyviin sen hakemiston tai levykkeen jolla teksti on, menee nuolinäppäimillä tekstin kohdalle, painaa numeroa 8 ("kopioi") ja kirjoittaa, minne tekstin haluaa kopioida. Esim. jos teksti sijaitsee kovalevyllä, jonka tunnus 'C:>' on, kirjoittamalla A: teksti kopioituu alkuperäisen nimisenä levykkeelle, joka on pantu A-levyasemaan.

Jos haluaa kopioida levykkeeltä kovalevyille, on ensin haettava levykkeellä olevat tekstit näkyviin painamalla F5 ja kirjoittamalla A:. Sitten valitaan teksti ja

painetaan numeroa 8 kuten edellä, mutta kirjoitetaan osoitteeksi esim. C:\JUTUT, jolloin teksti tallentuu kovalevyn hakemistoon nimeltä JUTUT.

Käyttöjärjestelmässä oltaessa kopiointi tapahtuu lähes samalla tavalla. Selvintä on ensin mennä cd-komennon avulla siihen hakemistoon, jossa teksti on (esim. 'juttuihin') ja kirjoittaa ruudulla näkyvän C:\JUTUT> -kehoitteen perään copy juttu2 a:, jolloin 'juttu2' kopioituu levykkeelle A-levyasemaan. Toisinpäin kopiointi tapahtuu menemällä levykkeelle A-asemaan kirjoittamalla A:, ja kun kehote 'A:' tulee näkyviin kirjoittamalla copy juttu2 c:\jutut. 'Juttu2' kopioituu nyt levykkeeltä kovalevyllä 'jutut' hakemistoon alkuperäisellä nimellään.

Edellä esitetty on vain pieni osa WP:n ja MS-DOS:n käytöstä, mutta uskoakseni siinä on kuvattu tavallisen käyttäjän kannalta kaikkein keskeisimmät toiminnot, joiden avulla pääsee alkuun tekstinkäsittelyssä ja selviää joistakin pulmatilanteista.

TUTKIMUKSEN TEKEMISESTÄ YHDYSVALLOISSA

Anu Virkkunen
Helsingin yliopiston kielikeskus

Vieraitten kielten kasvatustiedettä Minnesotassa

Kun eurooppalainen saapuu yhdysvaltalaiseen yliopistoon, ensivaikutelma on kaksinpuolinen tehokkuus. Opiskelijoiden on selviydyttävä tutkinnoistaan tietyssä ajassa - iäisyysprojektit eivät ole mahdollisia ennen tohtoraattia. Toisin kuin meillä tutkimustaan aloittavat näyttävät olevan hyvin tietoisia siitä, mitä tutkimus sisältään pitää. Asennoituminen niin omaan kuin toisten tutkimukseen on kriittinen - tutkimuksen tasoa pyritään nostamaan keskinäisen kritiikin avulla, josta kukaan ei loukkaannu, vaan siitä pyritään oppimaan. Toisin sanoen, meikäiläinen tutkimuksen kunnioittaminen 'ach sich' puuttuu kokonaan. Toisten tutkimusten käsitteleminen silkkihansikkain ja kritiikitömmästi osoittaisi kiinnostuksen ja paneutumisen puutetta. Sitä pidettäisiin vastuutoman.

Keskityn seuraavassa kuvaamaan lähinnä omia kokemuksiani opinnäytetyön aikaansaamisesta Minnesotan yliopistossa. Koska käytäntö vaihtelee aloittain, lukijan on syytä muistaa, että tässä käsittelemäni tutkimusalue on vieraitten kielten (ja kulttuurien) kasvatustiede, jota muissa yliopistoissa kutsutaan osin soveltavaksi kielitieteeksi. Saman tyyppisiä opintoja Euroopassa harjoitetaan myös "englanti /ranska/saksa vieraana kielenä" -opintoalueilla. Esimerkiksi kirjallisuuden ja filologioiden tutkimuksessa periaatteet ovat hieman toiset.

Kirjoitustaito kunniaasaan

Niin sanottuun Master of Arts -tutkintoon sisältyy useimmissa yliopistoissa meidän pro gradu -tutkielmaamme vastaava kirjallinen työ. Tästä syystä opiskelijat joutuvat kirjoittamaan paljon läpi koko opiskeluajan. Osasyynä on myös se, että kou-

luissa Yhdysvalloissa ei kirjoiteta yhtä paljon kuin esimerkiksi meillä tai Iso-Britanniassa, ei aineita eikä reaalivas-
tauksia. Varsinkin suurissa kaupungeissa luokat ovat suuret, kieliaineissakin voi lukioluokalla olla 50 oppilasta, joten monivalintakokeita käytetään paljon. Todellinen yllätys oli monivalintakokeiden suosio esimerkiksi psykologiassa ja lingvistiikassa vielä tohtoriohjelmassakin.

Kirjoittamisen tärkeys korostui entisestään tohtoriohjelmassa. Vaikka kurssiin olisi kuulunut väli- ja loppukoe, siihen kuului myös ainakin pari kirjoitelmaa. Vaikka kirjoitelmat eivät ole aina pitkiä, opiskelijasta tuntuu, että hän kirjoittaa jotakin koko ajan. Ja tämä ei ole pelkkä tunne, sillä parhaina viikkoina oli jätettävä päivittäin jokin "paper". Kymmenen viikon lukukauteen mahtui minulla keskimäärin 20 eripituista kirjoitelmaa.

Metodeja ja keskusteluja

Varsinaista pakollista tutkijakoulutusta ovat erilaiset metodikurssit, kaksi lukukautta kestävä tutkimuksen kritisointikurssi ja kolme lukukautta kestävä tutkimusseminaari. Meillä Minnesotassa oli pari vuotta sitten pääpaino kvantitatiivisessä metodologiassa. Jokaisen oli opiskeltava suhteellisen paljon tilastotiedettä; mittaaminen (measurement) ja evaluointi olivat vaihtoehtoja. Opintoihin kuului atk-kurssi tilastotieteellisten ohjelmien käytöstä yliopiston suurella tietokoneella.

Antoisin kurssi kesti kaksi lukukautta, 20 viikkoa, kuusi tuntia viikossa. Sinä aikana luimme yli 2 000 sivua erilaisia tutkimuksia, lähinnä tutkimusartikkeleita, ja kävimme läpi seminaarityyppisesti keskustellen, kuinka kussakin tutkimuksessa oli valittu käytetyt metodit, rajattu tutkimusaineisto ja päädytty tiettyihin tuloksiin. Pohdimme myös voitiinko tuloksista tehdä

tutkijan esittämät päätelmät. Mukaan oli valittu niin huonoja kuin hyviäkin tutkimuksia, joten keskusteltavaa ja pohdittavaa riitti. Lisäksi piti lukea ja arvostella kirjallisesti ainakin yksi väitöskirja. Tämän kurssin aikana minulta karisi turha tutkimuksen kunnioittaminen -silläkkin alalla on kunnollista ja huonoa työtä, ja varsinkin Yhdysvalloissa, missä on edelleen voimassa "publish or perish" -periaate.

Jo väitöskirjatyön aloittamisen valmisteluun liittyy tiettyjä byrokratian kuvioita. On tehtävä ensin 12-sivuinen esitys tutkimusaiheesta ja siihen liittyvä lähdeluettelo, joita käsitellään kolmen professorin ja opiskelijan välisessä virallisessa kokouksessa. Tästä kokouksesta pidetään virallinen pöytäkirja, joka lähetetään myöhemmin lyhyen, noin kolmisivuisen väitöskirjaehdotuksen mukana yliopiston päättävälle elimille. Edellä kuvatun tutkimuksen kritisointikurssin lopputyöksi oli ajateltu väitöskirjaehdotuksen 12-sivuinen versio, eli tämä kurssi ei ollut ainoastaan tarpeellinen ajattelun kehittäjänä vaan nivoutui myös opiskelijan käytännön tarpeisiin.

Myös tutkimusseminaarin tavoitteet olivat käytännölliset. Kolmen lukukauden työ oli tarkoitus jaksottaa siten, että lopputuloksena oli joko julkaisuvalmis pilottiraportti tai pienestä tutkimuksesta kirjoitettu tieteellinen artikkeli. Seminaari alkoi aivan konkreettisesti: ensin opetettiin ainoat sen yliopiston hyväksymät lähdeluettelon kirjoitustavat eli APA- ja MLA-tyylit. Ensimmäinen lukukausi meni lähdekirjallisuuden lukemiseen ja lähdeluettelon rajaamiseen, toinen tutkimussuunnitelman muokkaamiseen ja tutkimuksen tekemiseen ja kolmas artikkelin kirjoittamiseen. Kaikkia näitä vaiheita käytiin seminaarissa yhdessä läpi. Osallistujat, ohjaavat professorit mukaan lukien, lukivat ja kommentoivat artikkelin eri versioita ja esittivät kirjaus-
dotuksia. Yhdessä pohdittiin mm. artikkelin laajuutta, kuinka yksityiskohtaisesti tutkimuksen eri vaiheita ja tuloksia pitää raportoida, pitääkö tutkimustilanteesta tapahtuneista kömmähdyksistä mainita jne.

Tutkijan apuvälineet

Tutkimukseen liittyviin kursseihin kuului myös kirjaston käyttöön perehdyttävää tehtäviä. Tätä olivat nimen omaan tiettyjen periaatteiden mukaisesti laadittujen lähdekirjallisuusluetteloiden kokoamiset. Työn nopeuttamiseksi on melkein jokaisessa yliopistollisessa kirjastossa jonkinlainen atk-systeemi. Minnesotassa tämän systeemin nimi on Lumina, ja sen avulla päätteiltä saa selville aineistoa joko tekijän nimen, kirjan nimen tai aihepiirin (avainsanat) mukaan. Luminasta selviää sitten materiaalin sijaintipaikka mutta ei sitä, onko kirja lainassa.

Toinen aivan loistava atk-systeemi, jota kirjastossa saa ilmaiseksi itse käyttää, on ERIC, Educational Resources Information Center. ERIC:iin on talletettu kaikki tieto konferenssiesitelmistä tietosankirja-artikkeleihin saakka. Avainsanat syöttämällä saa luettelon aihepiiriin kuuluvista julkaisuista, lyhyen kuvauksen kunkin artikkelin sisällöstä, kirjoittajat ja lähteen sivun tarkkuudella. ERIC:istä voi myös lukea ja tilata esim. jossain konferenssissa pidetyn julkaisemattoman esitelmän. Avainsanojen valinnassa auttaa kirja nimeltä "Thesaurus of ERIC Descriptors". Ainakin Minnesotassa on mahdollista myös tilata ERIC:istä lausta, mutta siitä joutuu maksamaan.

Muita tärkeitä lähteitä ovat teokset "Encyclopedia of Educational Research" ja "Current Index to Journals in Education", jotka löytyvät useimmista käsikirjastoista. "Dissertation Abstracts International" on sekä Yhdysvalloissa että Kanadassa hyväksytyt väitöskirjojen kuukausittain ilmestyvä abstraktikokoelma. Jokaisen väitöskirjan, jonka abstrakti on ko. kokoelmassa, voi hankkia itselleen valokopiona tai mikrofilminä keskukselta nimeltä "University Microfilms International".

Tässä yhteydessä on mainittava myös kaksi hyvin erilaista tutkimusta käsittelevää klassikkoa. Kaiken mahdollisen tiedon tutkimuksen tekemisestä sisältää Longmanin kustantama, Walter R. Borgin ja Meredith Damien Gallin kirjoittama

"Educational Research". Se kuuluu niihin perusteellisiin amerikkalaisiin käsikirjoihin, joissa pyritään hyvin seikkaperäisesti selvittämään kaikki mahdolliset tutkimukseen kuuluvat asiat satunnaisotosproblematiikasta tutkimustipendien hakemiseen saakka. Toinen yhtä lämpimästi suositeltava kirja on David Sternbergin kirjoittama "How To Complete And Survive A Doctoral Dissertation". Sen parasta antia lienee tieteen tekoprosessin ongelmien tarkka kuvaus, ja motto, joka on lainattu Richard Roginilta, lämmittää suomalaisen sydäntä: "A Finnish proverb goes, strong sisu (guts) will help get a person even through a gray rock. Now I chant "Sis-u, sis-u," inside my head as I lug myself up those weary hills toward the end of a long run."

Tarkkoja valintoja

Aivan ensimmäinen seikka, josta on huolehdittava sen jälkeen, kun tutkimussuunnitelma on hyväksytty, on luvan hankkiminen koehenkilöiden käyttämistä varten. Tutkimuksesta laaditaan muodollinen anomus, joka sisältää tarkan kuvauksen koehenkilöiden roolista, tehtävistä ja koehenkilöiltä saatavista tiedoista ja niiden luottamuksellisesta käytöstä, esim. kenellä on oikeus tarkastella tutkimustuloksia jne. Tämä anomus lähetetään paikalliseen Human Subjects Committee-toimistoon, josta tulee kirjallinen lupa tutkijalle. Yhdysvalloissa koehenkilöitä ei saa käyttää ilman lupaa. Jos sen sijaan käyttää esimerkiksi suomalaisia opiskelijoita Suomessa, lupaa ei tarvita, vaikka tutkimus julkaistaisiin Yhdysvalloissa.

Tasapuolisuus on tärkeää koehenkilöiden valinnassa, ts. täytyy pystyä selvittämään ja perustelevaan koehenkilöiden sukupuoli-, kieli- ja kulttuuritaustajakauma huomattavasti tarkemmin kuin täällä Suomessa. On tärkeää ottaa vähemmistöt huomioon kaikessa kasvatustieteellisessä tutkimuksessa.

Amerikkalaisten yliopistojen suhtautuminen tutkimukseen on hyvin myönteistä. Kun muodollinen lupa koehenkilöiden käyttämiseen on saatu, on helppo löytää

koehenkilöitä. Opettajat ovat hyvin yhteistyöhaluisia, ja tuloksia odotetaan innokkaasti nimen omaan siksi, että tulosten oletetaan olevan heti käytäntöön sovellettavissa. Yliopistojen ulkopuolisten koehenkilöiden saaminen on sen sijaan Yhdysvalloissa hyvin hankalaa.

Opinnäytetyöt tehdään tarkassa ohjauksessa. Tutkimuksen ohjaajaksi on aina suuri viettymys valita joku alan suuri guru. Vaikka jälkepäin on mukavaa kertoa pitkäaikaisesta työskentelystä kuuluisan professorin kanssa, kääntöpuolelta on se, että tutkimuksen suorittaminen todella kestää huomattavasti kauemmin kuin vähemmän kuuluisan ja vähemmän matkustelevan professorin kanssa. Siinä missä Suomessa väitöskirjaa pidetään näytteenä itsenäisestä työskentelystä, Yhdysvalloissa sivukaan tutkimuksesta ei mene eteenpäin ennen kuin ohjaaja on sen hyväksynyt; ja hyväksymättömyys saattaa johtua myös asiantuntemattomuudesta. Vieraitten kielten oppimisen alueelta tehdyt väitöskirjat kirjoitetaan keskimäärin neljään kertaan.

Yhdysvalloissa on tapana myös se, että myöhempiä tutkimuksia, kirjoja yms. luetaan kollegoilla useaan kertaan ennen julkaisemista. Tämä kuva aukeaa selvästi, kun lukee alan kirjojen esipuheita. Vähän koomiseltakin tuntuu se, että kun Yhdysvalloissa ei väitellä painetulla väitöskirjalla, kaikki vastaväittäjät haluavat vielä Eskon puumerkkinsä väitöskirjan viimeiseen versioon.

Yllätyksiä suomalaiselle

Vaikka useimmat yhdysvaltalaiset yliopistot ovat suuria ja professoreiden määrä melkoinen, suomalaista todella yllättää tarkka koulukuntaisuus ja teoreettisten mielipide-erojen heijastuminen jopa henkilösuhteissa. Ei ole lainkaan harvinaista, että esimerkiksi väitöstilaisuudessa kaksi vastaväittäjää alkaa riidellä keskenään. Kiivas sanaharkka ja kärjekäs kritiikki vähän pelästyttävätkin suomalaista alkuun, kunnes huomaa, että kritiikki ei aina perustukaan suurempaan asiantuntemukseen vaan päin vastoin.

Toinen yllätys on useitten opiskelijoiden ja tutkijoiden valtava itsevarmuus ja helpous ottaa osaa kriittiseen keskusteluun. Tämä on selvästi yhdysvaltalaisen koulusysteemin tulosta. Mekin voisimme joskus hellittää vähän korkeasta itsekriittisistä ja heittäytyä keskustelemaan aiheesta, jota emme ole opiskelleet kymmentä vuotta.

Erittäin yllättävää on yliopistojen työtahti, 12-14-tuntiset työpäivät eivät ole lainkaan harvinaisia. Monet kirjastot ovat auki 20 tuntia vuorokaudessa; neljä tuntia on varattu kirjaston siivoamiseen. Tenti-aikoina kirjastot ovat auki ympäri vuorokauden ja isoissa kaupungeissa on järjestetty saattajapalvelu niille, joita pelottaa lähteä yksin kirjastosta pikkutunneilla.

Opiskelijoille ja tutkijoille (jollei kuulu johonkin hienoon yksityisesti rahoitettuun projektiin) ei ole tarjolla mitään erityisiä tutkimuskammioita. Yliopistoissa on suuret atk-huoneet, joissa tietokonemaksun suorittuun saa käyttää yliopiston koneita ja ohjelmia. Kirjastojen yhteydessä on tavallisesti muutama kolikoilla toimiva sähkökirjoituskone. Monistuspalveluita on kaikkialla satavissa suhteellisen edullisesti.

Julkaisemisen kiemurat

Jos lukee yhdysvaltalaisia tieteellisiä julkaisuja vain silloin tällöin, tulee tuskin huomanneeksi, kuinka tarkkaa kaavaa tieteellinen artikkeli noudattaa. Se on yleensä jaettu neljään osaan, joilla kullakin on oma funktionsa. Lisäksi jokaisella julkaisulla on vain yksi tai kaksi hyväksyttyä tyyliä lainata lähteitä, kirjoitetaan lähdeluettelot jne. Euroopassa hyväksytään paljon enemmän variaatiota. Siksi on syytä tarkkaan tutustua sen julkaisun tyyliin, johon aikoo artikkelinsa lähettää. Viimeistely kannattaa tehdä huolellisesti esimerkiksi noudattaen.

Ennen julkaisupäätöstä artikkelin tavallisesti lukee ainakin pari asiantuntijaa, jotka antavat joskus ristiriitaisetkin kommenttinsa kirjallisesti. Lisäksi tulevat vielä

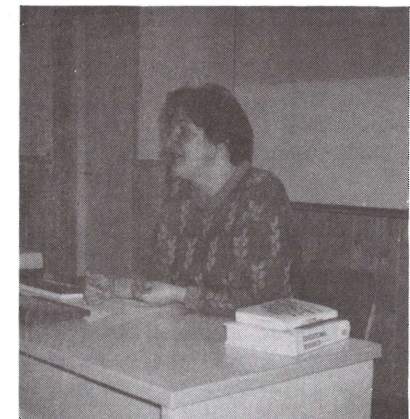
toimituksen kommentit, joten lopullinen viimeistely saattaa kestää pitkänkin ajan. Mutta julkaisu on sitten vaivan arvoinen.

Tutkimusyhteistyötä suosittelen lämpimästi. Se on motivoivaa ja silmiä avaavaa puuhaa. Sitä paitsi kaksi tutkijaa yhdessä voi saada huomattavampia tuloksia kuin kaksi tutkijaa erikseen. Yhteistyöstä on sekin hyöty, että tutkimuksen kirjoitusvaiheessa julkaisun vaatimien konventioiden toteuttaminen on helpompaa.

Rohkeasti mukaan

Meillä Suomessa on kielten opetus suhteellisen korkealla tasolla. Sen sijaan tšekäläistä kielenopetusta on tutkittu vähänlaisesti, ja tutkimuksia on julkaistu melkein olemattoman vähän. Tässä suhteessa Suomessa ei ole vielä juostu maailman kartalle, ei ainakaan Yhdysvalloissa.

Pieni rikas maa, jossa on hyvin harvinaisen äidinkieli, on aivan loistava vertailukohde suuriin kansainvälisiin projekteihin. Meidän pitää vain lähteä rohkeasti mukaan.

TIEDOTUKSIA ** INFORMATION

Nauhoitepalvelu tiedottaa

UUSIA ÄÄNITTEITÄ

ENGLANTI

BBC YOUR WORLD

12/91	Graphology	14'03"
13/91	English - The Universal Language?	13'58"
14/91	Astrology: True Insights or Superstitious Rubbish?	14'00"

BBC SCIENCE MAGAZINE

12/91	Ball Lightning Mystery Solved?	5'35"
	Coldest Place in the Universe (Low Temperature Laboratory, Helsinki University of Technology)	6'05" 12'05"
13/91	How to Feed a Black Hole	5'25"
	Aged Regression a Myth	4'40"
	It's Smart to Study Bones	5'40"
	In Defence of Optimality	7'40"

TILAUKSET JA TIEDUSTELUT: PUH. 941-603 525/MAIJA TUMPPILA
FAX 941-603521

FOCUS ON THE

LEARNER

NINTH ORAL SKILLS²¹ WORKSHOP

Turku

The date of this year's Workshop is October 11 - 13, 1991 and the overall theme is **The Learner**. This theme is being subdivided into two main lines for you to choose between:-

A CLASSROOM RESEARCH B LEARNER-CENTRED TEACHING

A CLASSROOM RESEARCH

This line will begin at 2 pm in the afternoon of Friday October 11th. It will be led by Professor Herbert W. Seliger of Queens College, City University of New York. It will continue through Saturday with a short plenary session on Sunday morning.

B LEARNER-CENTRED TEACHING

This line will begin at 9.30 on Saturday morning and the leader will be Professor Henri Holec of C.R.A.P.E.L. (Centre de Recherches et d'Applications Pédagogiques en Langues), University of Nancy, France. There will be several work groups and we expect that French will be the working language in at least one of them. One (or more) of the work groups will concentrate on Self Access Language Learning and its particular application in University Language Centres. Plenary session on Sunday morning.

The Workshop will be held in the School of Translation Studies, (Kääntäjänkoulutuslaitos), Turku University. You are asked to book your own accommodation in Turku. Rooms have been reserved for us under the name "Turku University" in the following hotels but please phone there in good time as they will only hold these places for a limited time:-

Julia Hotel
Eerikinkatu 4, 20110 Turku
Tel. 921-503300

rooms reserved until 11.9.91
260,- single/night, 340,- double/night
includes breakfast and sauna

Keskushotelli
Yliopistonkatu 12A
20110 Turku
Tel. 921-337333

rooms reserved until 30.9.91
195,- single/night, 280,- double/night (group rates)
includes breakfast

For the Saturday evening tables will be reserved in a reasonably-priced restaurant near the hotel. Please indicate on the registration form if you would like to come.

The Registration Fee this year will be 250,- for Line A (Classroom Research) and 200,- for Line B (Learner Centred Teaching). The final date for the registration fee is 13th September 1991. Fees payable to Oral Skills Working Group for In-Service Training, Korkeakoulujen Kielikeskus, account number: KOP-Jyväskylä-Kauppakatu 18, 104530-454057. Please try to register before the Summer vacation as we have to reserve space, restaurants etc in good time. You will receive more information about the details of the programme in September.

If you have any questions, please phone

Flis Kjisik (Chairman) 90-1912634 (work) 90-427302 (home)
John Langille (Secretary) 941-603759 (work) 941-612633 (home)
Jane Honka (organisation in Turku) 921-6335439 (work) 921-372868 (home)

Registration form on p. 35.

CALL FOR PAPERS & PRELIMINARY REGISTRATION

Annual Symposium of AFinLA
(L'Association Finlandaise de Linguistique Appliquée)

Oulu, 15-16 November, 1991

ACQUISITION OF LANGUAGE - ACQUISITION OF CULTURE

Proposals for papers, posters, and workshops are invited by **May 31st**,
and one page abstracts by **September 15th** to:

AFinLA, c/o English Department
University of Oulu
P.O.Box 191, SF-90101 Oulu.

fax +358-81-223 757, tel +358-81-223455

NEXT CIRCULAR IN AUGUST

Preliminary registration form on p. 36.

The Organizing Committee

Heikki Nyysönen, prof.
tel +358-81-222 590

Leena Kuure	Olli Kuure	Elise Kärkkäinen	Pirkko Raudaskoski
e-mail: eki-hmk at finou.oulu.fi	pki-olk at finou.oulu.fi	eki-post at finou.oulu.fi	eki-pr at finou.oulu.fi

KØBENHAVNS UNIVERSITET
INSTITUT FOR GERMANSK FILOLOGI
NJALSGADE 80, TRAPPE 16, 2. ETAGE
DK-2300 KØBENHAVN S
TELEFON (01) 54 22 11

23 Nordische Konferenz 1991
z.H. Poul Husum
Strandhøjsvej 9
DK 2920 Charlottenlund

EINLADUNG

zur Nordischen Konferenz - Deutsch im Norden
in Kalø Volkshochschule bei Århus, Dänemark
11.-14. September 1991.

Liebe Kollegin, lieber Kollege,
hiermit laden wir Sie zu unserer nächsten Konferenz nach
Kalø ein. Rundbrief und Programm liegen bei.
Wir würden uns freuen, auch Sie unter den Teilnehmern be-
grüssen zu dürfen und bitten um Ihre Anmeldung bis spä-
testens 10. Juni 1991. Sie erhalten dann weitere Informatio-
nen über Anreise etc. von uns.

'Sproghøjskolen på Kalø' ist eine dänische Volkshochschule;
die Unterkunft und die Verpflegung sind gut, nicht aber wie
im Luxushotel! Dafür können wir wegen Unterstützungen von
seiten des dänischen Bildungsministeriums und des Nordischen
Kulturfonds auf Konferenzgebühren verzichten.

Sie müssen also selbst nur noch Reisekosten und Getränke be-
zahlen.

Mit freundlichen Grüßen und in der Hoffnung auf ein Wieder-
sehen in Kalø

für die Veranstalter

Poul Husum

NB Bei zu vielen Anmeldungen entscheidet das Los!

TEILNAHMEERKLÄRUNG

Bitte bis 10. Juni an
Poul Husum, Strandhøjsvej 9, DK 2920 Charlottenlund, senden.

Hiermit melde ich mich zur Teilnahme an der Nordischen Kon-
ferenz 1991 11.-14. September in Kalø an.
(Bitte in Blockschrift oder mit der Schreibmaschine ausfüllen)

Name _____

Anschrift _____

Postleitzahl _____

Land _____

Telefon (auch Vorwahl) _____

Nordische Konferenz - Deutsch im Norden, 11.-14. September 1991
in der Volkshochschule Kalø bei Århus in Dänemark.

Teilnehmer sind Lehrer der Universitäten, Wirtschaftsuniversitäten, Handelsschulen und Gymnasien der nordischen und deutschsprachigen Länder. Auf der Konferenz soll diskutiert werden, wie sich die deutschsprachigen Länder darstellen und wie dieses Bild in den nordischen Ländern vermittelt und aufgenommen wird.

Die Konferenz sieht sich als eine Fortsetzung und Weiterentwicklung früherer nordischer Konferenzen in Finnland und Schweden. Wir finden, dass es für alle Beteiligten wichtig ist, diese Tradition weiterzuführen.

Zweck der Konferenz ist es, neue Ideen und Tendenzen in Forschung und Unterrichtspraxis auszutauschen und zu diskutieren, sowie unter den Teilnehmern Kontakte herzustellen, was sich bei den früheren Konferenzen als sehr fruchtbar erwiesen hat.

Auch in handelspolitischer Hinsicht ist eine solche Konferenz von Bedeutung, u.a. weil tiefere und breitere Kenntnisse von Kultur und Sprache auch im Berufsleben Voraussetzung gegenseitigen Verständnisses und Respekts sind: Handelspartner müssen auch über anderes als Waren und Wetter reden können.

Veranstalter der Konferenz ist das Institut für Germanische Philologie der Universität Kopenhagen in Zusammenarbeit mit der Fortbildungsabteilung der Universität Uppsala und dem Goethe-Institut Kopenhagen. Die Konferenzleitung besteht aus Professor Per Øhrgaard, Professor Mogens Dyhr und Studiendirektor Poul Husum, alle Kopenhagen, und Fortbildungsleiterin Kerstin Karlsson und Studiendirektor Christer Sörensen, Uppsala. Kontaktpersonen sind in Finnland die Professoren Kurt Nyholm, Turku, und Hartmut Schröder, Vaasa, in Norwegen Professor Herbert Krämer, Trondheim. Vertreter aus Island sind eingeladen. Das dänische Bildungsministerium und der Nordische Kulturfonds unterstützen die Konferenz.

Vorläufiges Programm

Stand: 19. März 1991

Mittwoch, 11. September 1991

- 18.00 Abendessen
- 19.30 Begrüßung (Mogens Dyhr, Universität Kopenhagen, und ein Vertreter des Bildungsministeriums)
- 20.00 Erich Loest, Bonn/Leipzig: Lesung aus "Der Zorn des Schafes" (Linden-Verlag, 1990)

Donnerstag, 12. September 1991

- 9.00 Karl Schlögel, Berlin: (Wo liegt Deutschland jetzt?)
- 11.00 Herbert Krämer, Trondheim: (Rezeption von DDR-Literatur in den alten und neuen Bundesländern)
- 14.00 Ingeborg Zint, Kopenhagen: Interkulturelle Beziehungen
- 16.00 Astrid Stedje, Umeå: Kultur und Sprache (Norden - Deutschland)
- 17.30 Andreas Pauldrach, Stockholm: Kontrastive Landeskunde und Alltagskultur. Stichworte zur interkulturellen Alltagskommunikation mit praktischen Beispielen
- 20.00 Jürgen Kocka, Berlin: Nation und Gesellschaft. Die deutsche Entwicklung im europäischen Rahmen von 1800 bis zur Gegenwart

Freitag, 13. September 1991

- 9.00 Per Øhrgaard, Kopenhagen: Literatur und Kultur als Träger internationaler Beziehungen
- 11.00 Erhard Hexelschneider, Leipzig: (Befindlichkeiten der Bürger zwischen Ab- und Entwicklung in der Ex-DDR)
- 14.00 Exkursion
- 20.00 Chanson/Kabarett o.ä.

Samstag, 14. September 1991

- 9.00 Sven-Erik Tychsen, Bonn: Das Skandinavienbild in den deutschen Massenmedien
- 11.00 Siegfried Matlok, Aabenraa: Das Deutschlandbild in den skandinavischen Massenmedien

-----
Abgesehen von den Abendvorträgen sollten die Beiträge etwa 30 Minuten lang sein. Etwa eine Stunde ist jeweils anschließend für die Diskussion vorgesehen.

Pausen gegen 10.30, 12.30, 15.30 und 18.00 für Kaffee bzw. Mahlzeiten.

Ort: Sproghøjskolen in Kalø bei Aarhus, Dänemark.

NORDTEXT WORKSHOP 1991

NORDTEXT is a contact network for text and discourse researchers in the Nordic countries. Meetings in the form of larger conferences with invited speakers have alternated with smaller workshops.

This year's NORDTEXT meeting will be a workshop focusing on research **methods** in text linguistics and discourse analysis. It will take place at the Copenhagen Business School at Dalgas Have on 23-24 August, 1991.

The aim of the workshop is to give all the participants an opportunity to present and discuss their work with Nordic colleagues. Work-in-progress reports, also by young researchers starting out, are the focus of this meeting. Therefore papers are invited on all aspects of text linguistics/discourse analysis which illustrate methodological approaches.

Registrations on the slip below should be sent to Anne Marie Bülow Møller by 15 May. When the number of participants is known, you will be notified how much time each presenter will have. After this **abstracts** should be sent by 15 June, so that they can be posted well before the workshop. The working language is normally English.

As NORDTEXT does not have any financial resources of its own, a small participation charge around DKK 100 will be necessary. Information on accommodation, etc will be sent with the confirmation of registration at the end of May.

The next NORDTEXT meeting is planned to take place in connection with ASLA's conference 'Discourse and the Professions' in Uppsala in August, 1992.

Please send to A.M. Bülow Møller by 15 May, 1991
Copenhagen Business School
Department of English
Dalgas Have 15
DK-2000 Frederiksberg

I intend to take part in the NORDTEXT workshop

Name:

Address:

Title of paper:

I would like accommodation in Copenhagen: yes: ___ no: ___

inbjuder till

NORDISKT SYMPOSIUM

om

SPRÅK, SPRÅKBRUK OCH KÖN

7-9 november 1991

Humanistiskt-Samhällsvetenskapligt Centrum
Uppsala

Organisationskommitté:

Tove Bull (Tromsø), Britt-Louise Gunnarsson (Uppsala),
Auli Hakulinen (Helsingfors), Carol Henriksen (Roskilde),
Caroline Liberg (Uppsala).

ASLA:s höstsymposium 1991 vänder sig till forskare, lärare och studenter och andra intresserade i de nordiska länderna. Syftet är att skapa tillfälle till kontakt och meningsutbyte mellan nordbor engagerade i temat Språk, språkbruk och kön. Symposiet kommer att inriktas mot följande fyra delteman:

Språk, språkbruk och kön

- under uppväxten
- i och mellan privat och offentlig sfär
- i massmedia
- i vetenskapen

Till symposiet har följande plenarföreläsare inbjudits: Tove Bull (Tromsø), Deborah Cameron (London), Auli Hakulinen (Helsingfors), Sara Heinämaa (Helsingfors), Kathrine Käller (Uppsala), Torlaug Løkenstgard Hoel (Trondheim), Inge Lise Pedersen (Köpenhamn) och Gun Widmark (Uppsala).

Dessutom kommer vi att ha sektioner öppna för anmälda föredrag. Föredragen kan hållas på danska, norska, svenska eller engelska. Tid avsatt för varje föredrag är 30 minuter.

Anmälan om deltagande görs på talong nedan. Den ska vara inkommen senast den 1 juni 1991 till ASLA:s sekretariat. De som önskar delta med föredrag ska tillsammans med anmälan skicka en sammanfattning av föredraget (högst 1 A-4 sida, kopieringsklar; skriv föredragets titel och ditt namn överst på sidan). Senast den 1 augusti lämnas besked från organisationskommittén om föredraget har blivit antaget. Ett urval av föredragen kommer att publiceras i ASLA:s skriftserie.

Deltagaravgiften är 400 SvKr för medlemmar i någon av AILA:s nordiska föreningar (ANLA, ADLA, AFinLA eller ASLA) och 550 SvKr för övriga deltagare. Avgiften, som inkluderar middag på fredagskvällen samt symposierapport, betalas in på postgiro nr 51 19 20 - 1, betalningsmottagare ASLA-symposiet, senast den 1 augusti 1991. Skriv på inbetalningskortet ASLA:s höstsymposium 1991 samt ditt namn och din adress!

För de som ska övernatta på hotell i Uppsala kan följande förslag vara lämpliga att beakta (reservation för ev prishöjning):

	Enkelrum	Dubbelrum
Scandic Hotell 018/200280	795: -* 474: -**	935: -* 523: -**
Hotell Linné 018/102000	1.250: -* 900: -**	1.550: -* 1.000: -**
Hörnan AB 018/139380	620: -* 480: -**	860: -* 640: -**
Stiftelsen Studentstaden 018/502120	280: -*** 350: -****	520: -*** 560: -****

* vardag

** helg: natt mot lördag och söndag

*** gemensam dusch och toalett; inkluderar ej frukost

**** egen dusch och toalett; inkluderar ej frukost

Av dessa ligger Stiftelsen Studentstaden i kvarteret intill HSC, där symposiet äger rum. Hotell Linné ligger på gångavstånd (gångtid ca 10 minuter). Hörnan ligger i Uppsala centrum (gångtid ca 20 minuter). Scandic Hotell ligger vid E4:an (norra infarten).

Varje deltagare ansvarar själv för bokning av rum. Boka i god tid!

Anmälningsblankett på s. 37.

DISCOURSE AND ARGUMENTATION STUDIES
AT THE UNIVERSITY OF AMSTERDAM

The University of Amsterdam is offering a new comprehensive programme in Discourse and Argumentation Studies (DASA), featuring a unique combination of courses in Discourse Analysis and Argumentation Theory, taught by a staff of internationally distinguished scholars. The DASA courses, which are conducted in English, offer a variety of options for advanced study.

The main aim of the programme is to provide students with a solid theoretical and methodological basis in the fields of Discourse Analysis and Argumentation theory. The programme presents an overview of recent descriptive and normative research in language use, covering a broad range of topics including conversational analysis, style and rhetoric, cognitive and social psychology of discourse, the media, ideology and power, theories of argumentation, classical and modern rhetoric, informal logic, fallacies, and conversational argument.

Students will be able to choose from a variety of course tracks. There is a one-year, non-degree curriculum for students at either undergraduate or graduate level, leading to a 'one year abroad' certificate. An individualized non-degree programme for graduate students is another option, whereby credit points will be awarded in accordance with the number of courses taken. For students who have completed a first university degree, there is a three-year degree programme leading to an A.B.D. diploma (All But Dissertation), equivalent to the Dutch 'doctoraal'. The full Ph.D. programme for students who already have an M.A., leads to a doctorate from the Faculty of Arts of the University of Amsterdam.

The teaching staff consists of internationally renowned scholars in the fields of Discourse Analysis and Argumentation Theory. The regular staff members are Prof. Dr. Frans H. van Eemeren, Dr. Eveline Feteris, Dr. Rob Grootendorst, Dr. M. Agnes Haft-Van Rees, Tjark Kruijer, Dr. Bert Meuffels, Prof. Teun A. van Dijk, Dr. Henk Haverkate, and Prof. Dr. Paul Werth. A number of visiting professors will be invited to teach special courses.

The cost of tuition for a three-trimester period is \$ 5500; room and board and miscellaneous expenses are estimated at \$ 600 per month. For those participating in student exchange programmes such as ERASMUS, ISEP, and TEMPUS, other terms are applicable.

The deadline for registration is June 1st. A registration form and a brochure with detailed information may be obtained from the address below:

Tjark Kruijer/DASA
Instituut voor Neerlandistiek
University of Amsterdam
Spuistraat 134
1012 VB Amsterdam
The Netherlands

DAAD

Deutscher
Akademischer Austauschdienst

**Sommerkurse
an ostdeutschen
Hochschulen**

1991

Herausgeber:
Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD)
Kennedyallee 50, W-5300 Bonn 2

CHEMNITZ**Technische Universität Chemnitz**

Thema: I Deutsch lehren -Deutsch lernen
Kursternin: 14. Juli - 3. August 1991
Anmeldeschlus: 15. Juni 1991
Kursgebühren, Unterkunft und Verpflegung: DM 750,- einschließlich Unterkunft (Zweibettzimmer) und Frühstück
Auskunft und Anmeldung: Technische Universität Chemnitz
- Internationaler Hochschulkurs für Germanistik -
Postschließfach 964, O-9010 Chemnitz
Telefon (71) 5614247/4290

Technische Universität Chemnitz

Thema: II Deutsche Sprache in der Alltags- und Fachkommunikation
Kursternin: 11. September - 10. Oktober 1991
Anmeldeschlus: 1. August 1991
Kursgebühren, Unterkunft und Verpflegung: DM 1100,- einschließlich Unterkunft (Zweibettzimmer) und Frühstück
Auskunft und Anmeldung: Technische Universität Chemnitz
- Sprachintensivkurs -
Postschließfach 964, O-9010 Chemnitz
Telefon (71) 5614247/4290

DRESDEN**Technische Universität Dresden**
Institut für deutsche Fachsprache

Thema: Deutsche Fachsprache in Forschung und Unterricht

Kursternin: 4. - 24. August 1991
Kursgebühren, DM 400,- (einschließlich Exkursionen) zuzüglich 50,- DM Einschreibgebühr
Unterkunft und Verpflegung: ca. 400,- DM Unterkunft (in Studentenwohnheimen) und Verpflegung (Frühstück und Mittagessen)
Auskunft und Anmeldung: Technische Universität Dresden
Zentrum für Angewandte Sprachwissenschaft
Institut für Deutsche Fachsprache, Internationaler Hochschulkurs
Mommssenstraße 13, O-8027 Dresden

GREIFSWALD**Ernst-Moritz-Arndt-Universität Greifswald**

Thema: Kommunikation an der Küste der Ostsee
Teilnehmerzahl: 80 Teilnehmer
Kursternin: 10. - 30. Juli 1991 (incl. An- und Abreise)
Kursgebühren: DM 500,- (einschließlich Exkursionen)
Auskunft und Anmeldung: E.-M.-Arndt-Universität
Institut für Deutsche Philologie
Internationaler Hochschulerienkurs
Bahnhofstraße 46/47, O-2200 Greifswald

JENA**Friedrich-Schiller-Universität Jena**

Themen: Methodik Deutsch als Fremdsprache, Fachsprache, Regionalgeschichte Thüringens, Literatur, Deutsche Gegenwartssprache
Kursternin: voraussichtlich vom 6. - 27. Juli 1991
Anmeldeschlus: 6 Wochen vor Kursbeginn oder bei Erreichen der Teilnehmerzahl
Kursgebühren: DM 350,- + DM 100,- Anmeldegebühr
Auskunft und Anmeldung: Internationaler Hochschulerienkurs Germanistik,
Friedrich-Schiller-Universitätshochhaus
4. Obergeschloß, Schillerstraße 8, O-6900 Jena
Telefon (78) 82 24 121

LEIPZIG**Technische Hochschule Leipzig**
Institut für Sprachausbildung

Thema: Deutsche Sprache, Literatur und Landeskunde
Kursternin: 5. - 25. August 1991
Anmeldeschlus: 20. Juni 1991
Kursgebühren: DM 450,-
Auskunft und Anmeldung: Technische Hochschule Leipzig
Institut für Sprachausbildung, IHFK, Frau Dr. Starke
Karl-Liebknecht-Straße 132, O-7030 Leipzig

MAGDEBURG

Technische Universität "Otto von Guericke"

- Thema: Sprachwissenschaft, Literaturwissenschaft und Landeskunde sowie Sprachunterricht auf unterschiedlichen Niveaustufen (Anfänger, Mittelstufe, Fortgeschrittene)
- Kurstermin: 8. - 28. Juli 1991
- Kursgebühren: DM 780,- einschließlich Unterkunft, Verpflegung und Teilnahme an allen Veranstaltungen des Rahmenprogrammes.
- Auskunft und Anmeldung: Technische Universität "Otto von Guericke" Institut für Fremdsprachen Internationaler Hochschulferienkurs für Germanistik Postschließfach 124, O-3010 Magdeburg Telefon 5920

WEIMAR

Sprachlehrzentrum - Lektorat Deutsch

- Thema: Weimar in Geschichte und Gegenwart Sprache, Literatur, Gesellschaft, Politik
- Kurstermin: 12. August - 1. September 1991
- Anmeldeschluss: 10. Juli 1991
- Kursgebühren: DM 600,- (einschließlich Rahmenprogramm)
- Auskunft und Anmeldung: Hochschule für Architektur und Bauwesen Weimar Internationaler Sommersprachkurs - Kursbüro Coudraystraße 13, O-5300 Weimar

* * * * *

ÄLÄ UNOHDA KITUA!

Siitä löydät tietoa esim.

- tulossa olevista koulutustilaisuuksista ja projekteista
- tutkijoista ja heidän tutkimuksistaan
- korpuksista ja julkaisuista

Muista ilmoittaa oman laitoksesi järjestämistä koulutustilaisuuksista, seminaareista, vierailuluennoista yms. KITUn ilmoitustaululla.

Yhteyshenkilö:

Eija Pudenz, Jyväskylän yliopisto, Korkeakoulujen kielikeskus, PL 35, 40351 Jyväskylä. Puh. 941-603 532, sähköposti: pudenz@tukki.jyu.fi.

ENGLISH SUMMARY

In the Editorial, Pirkko Muikku-Werner discusses the dilemma facing language centre teachers as a result of the current emphasis on research. Do teachers now feel that their work is becoming undervalued or are they encouraged to try their hand at research? A group of teachers and researchers gathered in Selänpohja to discuss different types of research, and the papers read are published in this issue. Although research is often connected with formal degrees, it can also be done on a smaller scale. And there is no need for everyone to become a researcher: a good teacher is as valuable to the university as a good researcher.

The next issue of the Language Centre News will come out in August. This is also when the new director of the LCFU, Dr. Raija Markkanen, will return to start her three-year contract. Pirkko Muikku-Werner wishes everyone a pleasant summer and thanks those she has met during her year in Jyväskylä for their cooperation.

Professor Auli Hakulinen from Helsinki University visited Jyväskylä on the 15th of March, and gave a talk on "Theory, scientific creativity, and everyday problems of research". She was interviewed by Hannele Dufva and Pirkko Muikku-Werner before the lecture. Prof. Hakulinen is the chairperson of the board of the Kristiina Institute, a research unit for women studies in Helsinki. She finds that women have an important contribution to make to linguistic research, and that their role could be that of critics of the established paradigm. In the field of linguistics she welcomes European cooperation and considers contacts with Eastern European researchers worth establishing. A small country like Finland tends to remain peripheral, but the quality of linguistic research is at least as high as in Sweden. Prof. Hakulinen regards research as a full-time job, and recommends that researchers apply for grants from various funds and foundations in order to have time to concentrate properly on specifying their research interests: research well planned is half done. She finds postgraduate and researcher training in Finland problematic: the decentralisation of higher education prevents the establishment of strong and influential research units, and there is no coherent further training programme, as for example in Sweden. One practical suggestion is to form research groups of people interested in common themes which could have regular meetings and keep in touch, for example, through electric mail.

Sirkka Laihiala-Kankainen from the LCFU discusses the basic tenets of scientific research. Research is always based on ideas and assumptions which direct its course. These assumptions can be either ontological (determining the choice of theories and concepts) or epistemological (determining the choice of research methods). Basic decisions in research belong to the field of philosophy of science, and concern the school of thought adopted. These schools maintain paradigms, internally logical conceptual systems which guide the researcher either consciously or unconsciously. The established paradigms of the scientific community have long determined accepted research interests and methods. Different paradigms have been regarded as contradictory and mutually exclusive. Until lately, research has striven towards holistic explanations. During the past few years, poststructuralist movements in the social sciences and arts have started to question the old order. They regard reality as a continuous process of change which is both irrational and chaotic. The function of science is to describe and analyse this chaos or to seek a new or hidden order in it. The goal is to understand phenomena, and also take subjective and emotional factors into consideration. This trend gives researchers a new freedom of choice, but it also raises many problems. We have moved from paradigms to discourse, but discourse can also become a paradigm if it ceases to allow an open exchange of views.

Hannele Dufva from the LFCU discusses the obstacles in the path of a researcher, and suggests the formation of research support groups to help a despairing thesis/dissertation writer. A group of colleagues can provide an individual researcher with effective support: problems can be discussed, the goals and progress of the work

evaluated, and new ideas explicated. A good support group provides opportunities for testing one's ideas and getting feedback on the current stage of one's research. Doing research is bound to be problematic, and there is no one way of doing it successfully; nor is there only one type of researcher. Dufva deplores the fact that the current trend towards standardization of postgraduate studies seems to favour young (male) researchers, and exclude those whose path has been longer and stonier.

Pirkko Muikku-Werner from the LCFU discusses the difficulties of a dissertation writer when she/he is on the finishing line: how to make the decision to stop and submit the thesis. The drive toward perfection is very strong, and there is a never-ending flow of new literature to peruse. A frightening feeling of emptiness is ahead when the goal has been reached. Research is also a good excuse to disregard other duties and social relations. Pressure from the outside to finish one's work is very convenient: it transfers the responsibility to others. There are also inward pressures: we all have a need to get things done. The first step is to find a "friendly reader", either the supervisor or a kind fellow creature. When feedback has been received, revising must be done strictly on the basis of this and not include everything published on the subject in the meantime. After the hypotheses and results have been checked and formal requirements fulfilled, the work is ready to be submitted. One can then go on to write reports and articles, if one so chooses.

Anu Virkkunen from Helsinki University Language Centre, who completed her doctorate at the University of Minnesota, discusses her experiences doing research in the U.S.A. She describes the structure of the Ph.D. programme and some of the courses and seminars she took. Compulsory courses include various courses in methodology, a two-semester course during which previous research is critically analysed and evaluated, and a three-semester research seminar. She also mentions the bureaucracy involved in getting one's proposal for the dissertation accepted. She then goes on to discuss the library facilities and sources of information on current research which she found very helpful, and refers to two useful books on research. She also notes that doing research in the U.S.A. involves getting permission from the local Human Subjects Committee. Doctoral dissertations in the U.S.A. are closely supervised, and rewritten several times under the guidance of the supervising professor; in contrast to Finland, they are not regarded as proof of one's ability to do independent research. At the end of her article, Virkkunen briefly deals with publishing one's results in American scientific journals with their very strict formal and editorial requirements.

FOCUS ON THE

LEARNER

NINTH ORAL SKILLS³⁵ WORKSHOP

Turku

REGISTRATION FORM

NAME _____

ADDRESS _____

TELEPHONE NUMBER _____

PLACE OF WORK _____

LANGUAGE TAUGHT _____

I would like to take part in the 9th Oral Skills Workshop in Turku and I will participate in the following line:

- A CLASSROOM RESEARCH   NB starts 2pm, 11th Oct
 B LEARNER-CENTRED TEACHING   NB starts 9.30 am, 12th Oct

(Line B participants only - language of my work group:
 English   French   Other   (_____)

(Line B participants only - I would like to join one of the
 work groups dealing with Self Access YES NO   )

I would like you to reserve a place for me in the restaurant for the evening
 of Saturday 12th Oct.   YES   NO

Date _____ Signature _____

Please return this form as soon as possible to Maija Tumpilla,
 Korkeakoulujen Kielikeskus, Jyväskylän yliopisto, PL 35, 40351 Jyväskylä.

Registration fees (Line A 250,- Line B 200,-) made payable to Oral Skills
 Working Group for In-Service Training, Korkeakoulujen Kielikeskus, bank
 account number : KOP-Jyväskylä-Kauppakatu 18, 104530-454057
 by September 13th, 1991.

PRELIMINARY REGISTRATION FORM - please return by end of May to

AFinLA, c/o English Department, University of Oulu, P.O.Box 191, SF-90101 Oulu
 fax +358-81-223 757, tel +358-81-223 455

Name _____
 Address _____
 Tel/e-mail _____

I intend to participate without a contribution

I intend to give a paper (20 mins)

I intend to arrange a workshop (__ mins)

I intend to present a poster (size A1)

Preliminary title

Abstract enclosed

Abstract will be sent later

Special requirements (eg. video)

If there is enough interest, we will organize a preconference seminar on 14th November for those who are doing postgraduate research on applied linguistics.

I AM INTERESTED IN PARTICIPATING IN A RESEARCH SEMINAR

Suggested topic for the seminar _____

I am willing to talk about my research (10-15 mins) with the title _____

THE ORGANIZING COMMITTEE

Heikki Nyyssönen, prof.

Leena Kuure

Olli Kuure

Elise Kärkkäinen

Pirkko Raudaskoski

e-mail: ekl-lmk at finou.oulu.fi e-mail: pkl-ojk at finou.oulu.fi e-mail: ekl-post at finou.oulu.fi e-mail: ekl-pr at finou.oulu.fi

Mer detaljerad information om symposiet med program, tider, lokaler, etc sänds ut i september till dem som anmält sig.

VÄLKOMMEN TILL UPPSALA!

ASLA:s sekretariat:

Britt-Louise Gunnarsson
 FUMS
 Uppsala universitet

Caroline Liberg
 Inst f lingvistik
 Uppsala universitet

*****

O Jag anmäler mig till ASLA:s höstsymposium 1991.

Namn:.....

Adress:.....

.....Tel:.....

O Jag vill också bidra med ett föredrag med titeln:

.....
 (OBS! Skicka med sammanfattning!)

Jag behöver följande hjälpmedel vid mitt föredrag:

- kassetbandspelare
 video, typ:.....
 annat:.....

Insändes senast den 1 juni 1991 till:

Caroline Liberg, Inst f lingvistik, Uppsala universitet, Box 513, S-751 20
 Uppsala, Sverige.

KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUKSEN HENKILÖKUNTA:

Pirkko Muikku-Werner 603 529 muikku@finjyu.bitnet

Eila Pakkanen (sihteeri) 603 530

Tutkijat:

Hannele Dufva 603 535

Ari Huhta 603 539 huhta@finjyu.bitnet

Sirkka Laihiala-Kankainen 603 541

Minna-Riitta Luukka 603 533 luukka@finjyu.bitnet

Eva May 603 543

Tuija Nikko 603 536 tnikko@finjyu.bitnet

Timo Sikanen 603 540 sikanen@finjyu.bitnet

Helena Valtanen 603 542 valtanen@finjyu.bitnet

Sabine Ylönen 603 534 sabyl@finjyu.bitnet

Kanslia, julkaisujen myynti:

Sinikka Lampinen 603 520

Sirkka-Leena Salo 603 520

Nauhoitepalvelu:

Maija Tumpilla 603 525

Markku Helin (video) 603 524